Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 101. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 6-го ТРАВНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, MAY 6, 1978 No. 101. VOL. LXXXV.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ДЕЛЕҐАТІВ НА 29-ТУ КОНВЕНЦІЮ УНС!

На 3-ій сторінці в цьому числі надрукований проєкт зміни статуту УН-Союзу, що його приготовила покликана Головним Урядом окрема Тимчасова Статутова Комісія та який включає пропозиції змін в системі вибору головних урядовців, що тепер уже мали б відбуватися при допомозі виборчих машин. Тому, що цей проєкт буде представлений Конвенції для її схвалення вже на самому початку нарад, дуже важливо, щоб усі делегати на Конвенцію основно з цим проєктом уже тепер познайомились, простудіювали та виробили собі в цій справі свою опінію.

В тій цілі Комісія й проголошує цей проєкт уже в українській і англійській мовах на 3-ій сторінці в цьому числі „Свободи", офіційного органу УНС.

Весняний концерт в Детройті мав великий успіх

Детройт (П. Р.). — Великий Весняний Концерт у Детройті 23 квітня ц. р. був тріюмфом української пісні і танцю. Півторатисячна авдиторія в залі Лінкольн Гайскул з запертим віддихом прослухала Капелю Бандуристок СУМА під керівництвом Петра Потапенка, солістів Галину Андреадіс, Михайла Мінського і Валентину Биковець та бурхливими і довготривалими оплесками вітала і прощала тріо танцюристів: Марусю Клід, Любомира Чарковського і Романа Покідка з танцювального ансамблю ,,Космач'' із Канади.

Наплив публіки був такий великий, що добрих 300-400 осіб відійшло додому, бо заля була випродана до останнього місця. Ще продано додаткових 200 стоячих місць, заповнивши всі переходи.

Весь прибуток з цього концерту призначений на будову Українського Культурного Центру, що має коштувати понад один мільйон долярів. Будова вже почалася і вже закінчено залізну конструкцію. Український Культурний Центр для Великого Детройту положений у найбільшому скупченні українців у південно-східньому Мічігані, місті Ворен, має всі дані на те, щоб стати центральним осередком українського життя не тільки метрополітального Детройту, але й цілого Мічігану.

З нагоди цього концерту мейор міста Ворен, Тед Бейтс, видав проклямацію, проголошуючи 23 квітня ,,Днем Українського Культурного Центру''.

На самому концерті були члени стейтової леґіслятури, судді окружного й повітового судів та комішенери повіту Макомб, у якому положене місто Ворен. Мейор особисто на концерті вручив свою проклямацію Богданові Федоркові і п-і Ользі Дужій, головам Будівельного і Концертового комітетів.

Українці з різних громад Великого Детройту з нагоди цього концерту зложили 35 тисяч у формі уділів і датків на будівельний фонд Українського Культурного Центру.

Програмова книжка, видана на цей концерт, містить на сорок вісім сторінках саму програму концерту, список спонзорів і жертводавців на будівельний фонд УКЦ та на 33-ох сторінках торговельні оголошення місцевих банків, кредитівок, організацій та різних торговельних підприємств.

Концерт удався під мистецьким оглядом та й приніс поважний дохід на будівельний фонд УКЦ.

Діловий комітет очолювала п-і Ольга Дужа.

Інж. Конрад Гусак переобраний на голову Відділу УККА в Бостоні

Інж. Конрад Гусак

Бостон, Масс. (Д-р Іван Дідюк) — У неділю, 16-го квітня ц.р., тут в залі української католицької церкви Христа Царя відбулися річні Загальні Збори місцевого Відділу Українського Конгресового Комітету Америки. При відповідній кількості учасників, збори відкрив голова Відділу інж. Конрад Гусак привітавши присутніх. Відтак він попросив о. декана Петра Огірка провести молитву. В черговій точці стверджено правосильність зборів. До переведення зборів обрано президію, в такому складі: предсідник д-р Іван Дідюк, секретар Дмитро Галонжка, який прочитав протокол з минулорічних Зборів, що його присутні прийняли без змін.

По обширнім звіті голови Відділу звітували всі члени Управи. На підставі їхніх звітувань можна було дійти до висновку як багато праці зробив Відділ в минулому році, а зокрема в напрямі поширення нашого Відділу причинилися скарбник Сергій Кайко зі своєю дружиною Марією Кайко, за що їм належиться велика подяка від Відділу. Опісля розвинулася ширша дискусія над звітами, по якій, на внесок Контрольної комісії, уділено абсолюторію уступаючій Управі із признанням за проведену роботу. На пропозицію Номінаційної комісії, обрано нову Управу в такому складі: інж. Конрад Гусак — голова переобраний вдесяте, мгр Орест Щудлюк — перший заступник голови як рівнож референт зовнішних зв'язків. мгр Петро Волощук — другий заступник голови, Василь Міґован третій заступник голови, Марія Кайко — секретар протоколовий, Ольга Щудлюк — секретар рекордовий, Сергій Кайко — скарбник, д-р Іван Дідюк — шкільний і пресовий референт, Володимир Федорів і Володимир Майкут — культурно-освітні референти, Дмитро Мельник і Іван Банадиґа — організаційні референти, Степан Сологуб, Михайло Волощук, Василь Ворона, Степан Микитин і Богдан Зозуля — члени Управи; Микола Сухий, Дмитро Ґалонжка і Володимир Гетманський — Контрольна комісія; мгр Михайло Гайда, Михайло Зінків і Григорій Гриценко — Товариський суд; Збірщики Національного Фонду: Михайло Франківський — голова, Данило Бортник і Дмитро Мельник — члени. На почесних членів Відділу обрано о. декана Петра Огірка і о. протоієрея Мирона Пахолка.

По виборі Управи присутні внесли багато побажань і пропозицій до нового Відділу. Опісля предсідник зборів д-р Іван Дідюк пригадав присутнім, що минулого року з нашого Відділу відійшов у вічність перший голова нашого Відділу, великий працівник на полі Українського Народного Союзу, головний радний бл. п. Микола Давискиба, як рівнож кілька інших членів нашого Відділу. Присутні вшанували їхню пам'ять повстанням з місць і хвилиною мовчанки.

Збори закінчено молитвою. Опісля пані: Марія Кайко, Марія Вольцер і Ольга Щудлюк влаштували присутнім прийняття.

ЖИДІВСТВО НЕ МАЄ НІЧОГО СПІЛЬНОГО З ФІЛЬМОМ „ГОЛОКАСТ" — КАЖЕ Д-Р Н. ҐОЛДМАНН

Ню Йорк, Н.Й. — Польська газета „Дзєннік Польскі" у тижневому додатку „Тидзєнь" з 30-го квітня ц.р. помістила розмову почесного президента Світового Жидівського Конґресу д-ра Н. Ґолдманна з представником польської інформаційної служби у Варшаві Вєславом Ґорніцким, який, до речі, користуючись матеріялами польської амбасади у Вашінґтоні, пересланими до Польщі після висвітлення славнозвісного фільму „Голокаст" (Заглада) з образливими нотками проти багатьох народів, в тому числі проти українського й польського, яким автор манускрипту закидає співпрацю з гітлерівцями у винищуванні жидівського населення в часі Другої світової війни, — поставив виразне питання Ґолдманнові, що він думає про фільм „Голокаст" і тих людей, які намагаються перекручувати історичні факти. Ґолдманн, відповідаючи Ґорніцкому, між іншим заявив: „Власне говорив я на цю тему з секретарем Центрального Комітету (йдеться, мабуть, про ЦК Комуністичної партії Польщі) паном Каньом і секретарем Варшавського Комітету п. Каркошком. Я нічого про це не знаю, хоч відомо було мені, що такий фільм є в підготовці. Жадна жидівська організація не має нічого спільного з тим фільмом. Пан Каня, — сказав далі д-р Ґолдманн, — показав мені звідомлення польської амбасади з Вашінґтону. Постараюся зробити все, що буде в моїх силах, щоб вияснити цю справу. Не тільки Світовий Жидівський Конґрес, але також жадна інша жидівська організація не має жадного відношення до висвітлення і накручення згаданого фільму. Фільм накрутили на підставі книжки Ґріна — ніколи не чув я про такого автора — і на підставі спогадів якогось жида на прізвище Вайс, якого також ніхто не знає. Оскільки мені відомо, — підкреслив Ґолдманн, — книжка видана мільйоновим тиражем і вона є дуже сенсаційна, а американська телевізійна сітка дуже охоче йде на всякі сенсації. Спробуємо зробити все, щоб остерегти американське суспільство, бо як відомо, з такої книжки можна накрутити не тільки один, але 8-9 фільмів". При тому Ґолдманн назвав абсурдом твердження автора про співпрацю поляків з гітлярівцями, бо поляки терпіли не менше від жидів, хоч жидів, чисельно беручи, більше загинуло. Американська телевізія опирається виключно на комерційних оголошеннях, тому не слід, на думку д-ра Ґолдманна, обвинувачувати в накрученні фільму ані жидівський нарід, ані жидівських провідників. „Жиди завжди шукали співпраці з різними національними групами, народами і релігійними спільнотами, бо це була засада жидівської діяспори, — заявив Ґолдманн, — хоч їм не вдалося осунути антисемітизму, бо він сьогодні існує в Англії, ЗС. й інших країнах, де жиди боряться з неофашистівськими демонстраціями".

Екзекутива КУК відбула зустріч з пастором Р. Вурмбрандом

Вінніпеґ (КУК). — При участі представників Українських Церков, Митрополита УГПЦеркви Андрея і Митрополита УКЦеркви Максима Германюка, дня 21 квітня 1978 року Екзекутива Президії КУК відбула зустріч з пастором Ричардом Вурмбрандом, основоположником і головою світової місії оборони свободи релігії під назвою ,,Ісус для Комуністичних Країн''.

Після цієї зустрічі в будинку Централі КУК відбуто ширшу нараду з представниками українського духовенства, громадських організацій і української преси Вінніпеґу та околиці, під час якої пастор Вурмбранд поділився своїм досвідом з часу його 14-річного ув'язнення після Другої світової війни в Румунії і з його широко закроєної акції оборони й допомоги церквам для оборони свободи релігії під комуністичними режимами, а головно, в країнах Совєтського Союзу. Наступного дня мешканці Вінніпеґу всіх національних походжень мали нагоду почути доповідь пастора Вурмбранда в деяких протестантських церквах, в радіопрограмах і під час масової зустрічі в театрі Плейгауз.

Державні школи Канади дістануть здорово-слухові матеріяли для навчання української мови.

Вінніпеґ (КУК) — При участі представників Департаментів Шкільництва трьох західніх провінцій Канади, Редакційна Колеґія Централі КУК під головуванням д-ра Б. Білаша відбула в Вінніпеґу в днях 22 і 23 квітня 1978 р. третє з черги ділове 2-денне засідання, на якому переведено редакцію й устійнено тексти 6-ох лекцій враз з підручником для вчителя і студентським зошитом, які запроєктувала пані С. Юрківська, автор цих матеріялів для вжитку в 7-ій клясі державних шкіл.

Разом з д-ром Б. Білашем і пані С. Юрківською, в працях Редакційної Колеґії на цьому засіданні брали участь як офіційні представники Департаментів Шкільництва: В. А. Лазарук (Алберта), Ю. Жеребецький (Саскачеван) і Е. Юзвишин (Манітоба), а в характері членів-знавців: Л. Курдидик і пані В. Марчук, обоє з Вінніпеґу, пані В. Лабач зі Саскатуну і пані О. Вассараб з Едмонтону та П. Куць з Вінніпеґу — ілюстратор тих матеріялів.

20-РІЧЧЯ ВІДДІЛУ СУА

Джерзі Сіті, Н. Дж. — В суботу, 13-го травня ц.р. о год. 6-ій вечором тут в залі Українського Народного Дому при 92 Фліт вулиці відбудеться відзначення 20-річчя існування 71-го Відділу СУА.

ЗСА І СССР ПОГОДИЛИСЬ НА ДЕЯКІ ОБМЕЖЕННЯ ЗБРОЇ

Вашінгтон. — Уряд ЗСА погодився на пропозицію Совєтського Союзу обмежити число міжконтенентальних ракет і бомбовиків до 2,250 на протязі чергових вісьмох років, відкриваючи тим самим двері до дальших переговорів в справі обмеження продукції стратегічної зброї. Ця тимчасова згода уряду ЗСА зумовлена такою ж згодою уряду СССР обмежити число міжконтинентальних ракет з кількома атомовими головками до 1,200. Ці домовлення, які вперше зрівняли б ЗСА і СССР в кількості міжконтинентальних ракет, були, правдоподібно, узгіднені минулого тижня під час відвідин державного секретаря Сайруса Венса в Москві. Речники уряду ЗСА сподіваються, що це домовлення урухомить переговори в Женеві відносно загального зброєння. Ці речники рівнож висловили надію, що запляновэна зустріч С. Венса з міністром закордонних справ СССР Андреєм Ґромиком приведе до нових домовлень відносно продукції нових атомових ракет та модернізації оборонних систем ЗСА і СССР. Якщо б дійшло до такого домовлення, твердять речники уряду ЗСА, то під час плянованої зустрічі президента Картера і Леоніда Брежнєва можна б зосередити увагу на питанні продукції совєтами нового типу літака, відомого на Заході під назвою ,,Бекфаєр''. Вже раніше члени Конгресу ЗСА висловили застереження в цій справі, настоюючи, щоб уряд ЗСА не йшов на жадні уступки, доки СССР не закине плянів продукції цього типу літака, засяг якого включав би територію ЗСА.

Напередодні проголошення нових домовлень поміж ЗСА і СССР, 38 сенаторів Республіканської партії подали до публічного відома заяву, в якій гостро критикується уряд ЗСА за постійні концесії совєтам, щоб тільки добитись якогось договору в справі зброєння. Республіканські сенатори вказують на відступлення уряду президента Картера від пляну продукції нового типу бомбовика B-1, ,,не вимагаючи і не одержавши жадних концесій від СССР в заміну за це''.

Згідно з останнім компромісовим домовленням, обидві потуги обмежилися б до 2,250 міжконтинентальних ракет і бомбовиків, 1,200 ракет з кількома атомовими головками на суходолі і в підводних човнах і 820 ракет з кількома атомовими головками, вмонтованими в міжконтинентальні ракети. Під цю пору СССР має 2,500 ракет і бомбовиків, тобто на 400 більше як ЗСА. Згідно з новим домовленням, СССР мусів би позбутись 250 ракет і бомбовиків. Як твердять республіканські сенатори, уряд ЗСА не має запевнення, що СССР зредукує число ракет і бомбовиків, а навіть якщо б таке словне запевнення було, то його виконання неможливо перевірити.

Мондейл договорився з Ф. Маркосом, мав зустріч з лідерами опозиції

Маніля, Філіппіни. — Віцепрезидент Волтер Мондейл, розпочавши свою 12-денну поїздку по країнах Південно-Східньої Азії та Тихого океану, відбув тут 3-го травня ц.р. конференцію з президентом Філіппін Фердинандом Маркосом та вислухав речників опозиції теперішнього уряду, які в розмові з віцепрезидентом старалися звернути увагу урядові президента Джіммі Картера на потоптання прав людини урядом Маркоса, зокрема під час останніх виборів.

Йдучи по лінії дуже тонкої дипломатії — поміж підтримкою уряду Маркоса і виявом симпатії до опозиції, лідери якої є у в'язниці, Мондейл відбув з Маркосом тригодинну „одверту і конструктивну дискусію", в результаті якої обидва лідери підписали чотири договори на кілька наступних років, порядком яких ЗСА зобов'язуються виплатити Філіппінам 41 мільйон долярів на розбудову сітки доріг, водопровідної системи і сільського господарства. Маркос і Мондейл заключили також торговельний договір і дійшли до порозуміння в справі двох велетенських американських баз, летунської і морської.

Президент Маркос у розмові з віцепрезидентом Мондейлом, порушуючи тему прав людини, рішучо заперечив поголоскам про ,,здогадне" тортурування в'язнів в його країні, арештування з політичних причин і „позірне" шахрайство під час голосування у виборах до Парляменту. Ф. Маркос заявив, що ці особи, які знаходяться у в'язницях, це звичайні ,,кримінальні злочинці", а не політичні в'язні.

Пізніше Мондейл зустрінувся з представниками опозиції до уряду президента Ф. Маркоса, колишнім президентом Філіппін Діосдадом Макапаґалем, архиєпископом Манілі, і Джеймом кардиналом Сіном — головою Конференції Католицьких Єпископів Філіппін. Із віцепрезидентом намагався також побачитися, щоб доручити йому інформативні папери, 28-річний Джеррі Баррікан, голова Партії Молоді, кандидат опозиції на останніх виборах, але поліція його не допустила до Мондейла. В зустрічі з опозицією віцепрезидент запевняв, що вони обидва з президентом Картером будуть переводити кампанію в обороні прав людини. Він заявив: „Вже сама моя зустріч з вами говорить, якою дорогою піде наш Уряд і яке він займає становище". Речник підбадьорених на дусі дисидентів, колишній секретар закордонних справ і лідер інтелектуальної опозиції д-р Сальвадор П. Льопез, сказав: „Ми відчуваємо, що американський Уряд робитиме все, що тільки в його силах, щоб прискорити у Філіппінах поворот демократії".

Китайський верховода відвідає Північну Корею

Гонґ Конґ. — Пресові аґенства інформують, що голова китайської Комуністичної партії і прем'єр-міністер теперішнього уряду Китайської Народної Республіки, Гуа Куо-фенґ, відвідає в скорому часі Північну комуністичну Корею і це буде його перший виїзд за кордон від часу його приходу до влади. Китайське пресове аґенство „Гсінґуа" не уточнює дати відвідин, але з дипломатичних джерел стверджують, що ця візита відбудеться вже в скорому часі, бо Північна Корея знайшлася в дуже тяжкому економічному і політичному положенні, бо Совєтський Союз відмовився від постачання не тільки зброї і військового виряду для комуністичної Кореї, але також обмежив товарообмін до мінімуму у зв'язку з дуже близьким приятельством Північної Кореї з Китаєм.

В ТОРІНО ВІДБУВАЄТЬСЯ ДВОТИЖНЕВА КОНФЕРЕНЦІЯ ПРО „КУЛЬТУРНИЙ СПРОТИВ НА СХОДІ" З ВИДАТНОЮ УЧАСТЮ ГЕН. П. ГРИГОРЕНКА

Ген. Петро Григоренко

Торіно, Італія (Р. К.). — В середу, 26-го квітня, тут розпочалась двотижнева конференція на тему ,,Культурний спротив на Сході'', яку зорганізувала місцева газета ,,Дель Попольо'' у співпраці з Бієналь у Венеції. На цю конференцію прибув з Ню Йорку ген. Петро Григоренко та бере активну участь в нарадах і публічних виступах.

Під час відкриття конференції ген. Григоренка вітав заступник посадника міста Торіно і член Соціялістичної партії та президент П'ємонтської округи. Посадник міста, який є комуністом, не прибув на відкриття.

На виставці дисидентської літератури в залях конференції були твори українського самвидаву та видання ,,Сучасности'' і Комітету оборони совєтських політичних в'язнів.

Увечері цього самого дня відбувся перший панель на тему ,,Марксизм, соціялізм, дисидентський рух'', в якому серед інших осіб брали участь ген. Григоренко і В. Буковський. Ген. Григоренко радив присутнім перечитати працю Миколи Руденка під заголовком ,,Економічні монологи'', щоб запізнатись з вченням К. Маркса і його приміненням в совєтській дійсності. Наступного дня ген. Григоренко мав пресову конференцію, на якій зачитав заяву, стверджуючи, що ,,я приїхав до вас як вигнаний, який знайшов політичний азиль в найбільш свобідній країні в світі — в ЗСА... Цей факт вказує на те, що уряд СССР стоїть перед зростаючим гнівом народу, вони тратять голову, роблять помилки і примінюють жорстокість... Згідно з інформаціями. які продістались з України, були тортуровані Микола Матусевич і Мирослав Маринович. Гелія Снєгірьова тортурами довели до паралічу''.

Під час пресової конференції ген. Григоренко розказав дещо про себе і повторно підкреслював, що рух спротиву зростає в СССР. Він заявив, що ,,Україна страждає найбільше під тиском совєтської влади''. В конференції взяли участь кореспонденти всіх важливіших часописів Італії, включно з комуністичними. Наступного дня італійська преса, включно з комуністичною, подала широкий опис тверджень ген. Григоренка.

Того ж дня ген. Григоренко та інші учасники конференції відбули приватну зустріч з президентом округи П'ємонт. Раніше ген. Григоренко виступив на крайовій сітці телебачення.

В п'ятницю, 28-го квітня, відбувся панель на тему ,,Десятьліття Празької весни'', в якому брав участь серед інших панелістів колишній кореспондент комуністичної газети ,,Унітас'' в Празі. У відповідь на питання про становище італійської Компартії до ув'язнення ген. Григоренка цей кореспондент не дав точної відповіі, і ціла заля в числі біля 300 осіб висвистала його.

В неділю, 30-го квітня, ген. Григоренко і В. Буковський взяли участь в конференції італійського відділу Міжнародної Амнестії в Міляно. Опісля ген. Григоренко виступав на університетському зібранні з нагоди десятиліття ,,Празької весни''. В понеділок увечері, 1-го травня, в конвенційній залі Торіно відбувся панель на тему ,,Культурне значення спротиву в світі'', в якому брали участь ген. Григоренко, Буковський, Наталія Горбаневская, Валентін Турчін, чеський фізик Франтішек Яновш та інші. У свому слові Н. Горбаневская виступила в обороні самостійности України, а ген. Григоренко говорив про русифікацію України та інших неросійських народів в СССР. Як приклад особливого гніту в Україні, ген. Григоренко вказав на жорстокі засуди українських патріотів на тортури, які вони зносять. Виступ ген. Григоренка викликав велике зацікавлення серед присутніх, які вщерть заповнили цю велику залю. При відході багато осіб приступали до ген. Григоренка і бажали йому успіху в його праці в обороні прав людини, викликуючи ,,Віва Україна лібре''.

Після виступів у Торіно ген. Григоренко мав поїхати до Бонну та Гамбурґу в Західній Німеччині, де мав взяти участь в демонстрації з нагоди приїзду Л. Брежнєва. Звідтіль він мав повернути до Італії на короткий побут.

Суд над Щаранським відбудеться ще цього місяця

Вашінґтон. — Конгресмен Бенджамін А. Ґілмен, республіканець з Ню Йорку, заявив в середу, 3-го травня ц.р., що згідно з його інформаціями суд над Анатолієм Щаранським, відомим жидівським активістом в Совєтському Союзі і членом Московської Групи нагляду за виконанням Гельсінкської угоди, відбудеться правдоподібно ще цього місяця. Щаранському, як відомо, прокуратура закидає ,,зраду батьківщини", співпрацю з американською Центральною Розвідчою Аґенцією (Сі-Ай-Ей) і передавання засекречених матеріялів закордонним амбасадам. Конґресмен Ґілмен відмітив в інтерв'ю що, всяка дискусія тепер про евентуальне звільнення Щаранського шляхом виміни зайва, бо совєтські чинники ніколи не погодяться звільнити його ще перед засудом. „Ми мусимо почекати до процесу і полагодження всіх судових формальностей, заки почнемо розмовляти з представниками СССР", — заявив Ґілмен, не бажаючи входити в подробиці цієї справи. Натомість він радо говорив про вже доконані діла і тристоронню виміну між Східньою Німеччиною, Мозамбіком і З'єднаними Стейтами Америки. Незалежна група, відмітив Ґілман, все ще працює і застановляється, що ще можна б зробити у цій справі, бо є багато осіб, яким треба допомогти дістатись на волю.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Московське розбишацтво

Світова преса ще й досі продовжує обговорювати неймовірний випадок в історії цивільного летунства, коли 20-го квітня ц. р. совєтські військові літаки обстріляли цивільний корейський пасажирський літак, який з причини злої функціональности навігаційних приладів збився з дороги і ненадійно опинився над совєтською територією в околиці Мурманська. 97 пасажирів, переважно південних корейців і японців, та 13 членів обслуги літака були змушені, після обстрілу і загину двох пасажирів та поранення кількох інших, приземлитись на дуже небезпечному терені (замерзлому озері), наражуючись на втрату життя у випадку перешкоди на землі. Засоби масової інформації назвали тоді совєтський вчинок ,,брутальним і безвідповідальним актом'', домагаючись перевірки цілої справи Організацією Об'єднаних Націй та іншими міжнародними чинниками. Торонтонський щоденник ,,Глоб енд Мейл'' пішов ще далі. Він у гострій редакційній статті з 25-го квітня засудив Москву за доконання піратського вчинку і наражения на небезпеку втрати життя біля 100 осіб та заявив, що ця подія вказує на загальну поведінку Москви у міжнародних відносинах. ,,Холоднокровне рішення кремлівських верховодів стріляти в беззахисний цивільний пасажирський літак, є ще одним сумним розділом у довгій і мізерній історії совєтської нелюдяности'', — писав названий щоденник і додав, що цей випадок ще й ще раз змушує людство квестіонувати ,,мирне співжиття'' і політику детанту із Совєтським Союзом в майбутньому, бо це таки ,,пусті слова московської пропаганди''. ,,Глоб енд Мейл'', як зрештою також інші канадські, американські та европейські газети й численні коментатори, цілком слушно ствердjують, що Москва користується кулаком, коли бачить, що її кулак є сильнішим, але шукає компромісів, коли побачить перед собою сильнішого противника.

Абстрагуючи від того, які темні мотиви не приписували б корейському літакові і його залозі комуно-московські розбишаки, вони ніяк не можуть оправдати їхньої нелюдяно-піратської поведінки. Виглядає, що совєтські пілоти мають виразний наказ свого командування стріляти до кожного чужого літака, без огляду на те, з яких причин він опинився над територією СССР і які в нього мотиви. Цей факт підтверджує також зізнання корейського летуна, капітана Кім Чанг-кю, який у розмові з кореспондентами відмічував, що він кілька разів намагався радіовим шляхом сполучитися з совєтськими летунами і просив їхньої асисти, але ніколи не одержав від них відповіді. ,,Вони відповіли пострілом з ракети, — заявив капітан Кім, — і щойно тоді ми зрозуміли, що літак і усі пасажири в ньому знаходяться під страшною загрозою''.

Публічна опінія вільного світу очікує на авторитетне і варте уваги виснення кремлівських ватажків, які, допустившись чергового злочину, мовчать. Але мовчанкою не приховати злочину!

Загрозливе явище

Недавно Департамент оборони повідомив, що протягом минулого року зголосилися до Армії, тобто до служби в піхотинних, танкових і артилерійних частинах, більше добровольців, ніж Пентагон передбачував, бо квота була виповнена на 105.3 відсотка. Як відомо, п'ять років тому в ЗСА припинено примусові покликування до військової служби і фактично створено ,,професійну'' армію, яка складається з добровільців.

На перший погляд, виглядає відрадною статистика Департаменту оборони, що протягом минулого року кількість добровільців до Армії збільшилася, бо це запевняє, що чисельно збройні сили ЗСА зросли. Але коли приглянутися ближче до ситуації, то справи не виглядають так світло. Поперше, збільшення в кількості добровільців частинно спричинене тим, що безробіття в країні далі на порівняльно досить високому рівні. Отже, багато молодих мужчин зголосилося до війська не тому, що Уряд підвищив платні рекрутам, а тому, що ці молоді люди втратили працю, або взагалі не могли знайти затруднення. Значить, можливими виходами із ситуації було одержувати суспільну допомогу чи безробіття, або зголоситися до Армії. Багато хлопців чи молодих мужчин воліло зголоситися до військової служби. Виникає питання: що буде з тією ,,добровільчою''. Армією, якщо економічна ситуація покращає, рівень безробіття зменшиться ще більше і значно більше молодих людей зможе одержати працю в цивільному секторі? Напевно число добровільців зменшиться, а разом із тим чисельно зменшаться збройні сили ЗСА, що було б великою загрозою для безпеки країни.

Другою невідрадною сторінкою сьогоднішньої ,,добровільчої'' Армії є те, що добровільцями у великій більшості є негри і пуерто-ріканці тоді, коли старшинські кадри переважно складаються з білих. Отже, Армія більше не представляє собою перекрою американського суспільства, як це було тоді, коли всі фізично спроможні юнаки були зобов'язані відбувати 2-річну службу. Хоча негри і пуерто-ріканці становлять тільки 13 відсотків населення ЗСА, то в Армії їх є 22 відсотки. Цей факт не тільки противорічить принципові расової інтеграції, що його підтримує сам Уряд, але може в майбутньому довести до поважних конфліктів між старшинською верствою, яка складається переважно з білих, і рядовим вояцтвом, яке з кожним роком все більше стає негритянським і пуерто-ріканським.

Збройні сили ЗСА втрачають баланс. Безпека країни вимагає від Конґресу і Білого Дому перевірки і наладнання цієї справи як на ближчу, так і на дальшу мету.

У 40-РІЧЧЯ СМЕРТИ ПОЛКОВНИКА ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ

ЗВЕРНЕННЯ ПРОВОДУ ОУН

Життєпис Полковника — відомий кожному українському патріотові, а тим більше українському націоналістові. З приводу відзначування річниці Його геройської смерти сорок років тому, видвигатимуть поодинокі автори у світлі історичної оцінки багато фактів із Його багатогранного життя. Полковник Євген Коновалець — це символ певної епохи визвольно-революційної війни — боротьби останнього шестидесятиріччя. Подібно, як ідеолог націоналізму й організатор військового діла того часу Микола Міхновський, як Кассандра того часу Дмитро Донцов, Євген Коновалець — Командир Осадного Корпусу Січових Стрільців у Києві стояв як непохитна скеля української ідеї й зброї серед хаосу антиукраїнських, соціялістичних, інтернаціоналістичних, марксистських ідей, які зводили на деструктивні проросійські манівці відважні зусилля Військових З'їздів, завжди наново повертаючися до ідеї міліції. А в тому часі москалі організували реґулярну армію, притягуючи до неї найкращих царських генералів, щоб назад здобути Україну, як свою колонію. Полковник — своєю надзвичайною інтуїцією молодого старшини-командира — збагнув велику правду будови держави: без власної армії, без власної збройної сили немає влади нації на власній землі. Він був вірний цьому історичному пізнанню увесь свій життєвий шлях боротьби. Найкраща військова частина армії Української Народньої Республіки, Його Корпус рятував завжди суверенітет української держави. Полковник не змагався за форму, устрій держави. Він боровся за її суть: за суверенітет і незалежність. Ідеологічно й політично він був тоді близький Міхновському й Донцову. Його визвольна концепція того часу спиралася на засаду самостійности й соборности України. Тому він, розуміючи історичну правду, що ніколи визволителі не приносять визволення своїм ,,союзникам", але рабство, не схвалював союзу УНР з Польщею Пілсудського, який за ціну допомоги загарбав четвертину українських етнографічний земель. Концепція Полковника: СТАВКА НА ВЛАСНІ СИЛИ НАЦІЇ. І він перспективно виграв. Полковник швидко й глибоко усвідомив собі, що західні держави розцінюють потенціял України як незмінне заборола проти Росії, тобто наче не мусять докладати зусиль, щоб приєднати Україну для свого табору, бо вона, мовляв, буде завжди боротися проти Росії, отже під тим поглядом є константною в міжнародніх змаганнях комуно-російського табору й західних держав. Він, стратеґ концепції власних сил, узалежнював у своїх проєкціях перед західніми й своїми вирішними політичними чинниками питання збройного альянсу від передумови, що західні чинники будуть воювати за УССД, а не, що тільки ми зупинятимемо навалу большевизму на Польщу, Мадярщину, Німеччину й будемо залишені на поталу большевицькому потопові. Так воно й сталося: дивізії ген. Безручка здійснили ,,чудо над Вислою", стримали банди Будьонного, а Польща Пілсудського в зрадливий спосіб заключила Ризький договір з Росією, поділивши, як в Андрусові, Україну. Наші ж армії забрав у полон польський зрадливий союзник. Політично-військова стратегія полк. Є. Коновальця давала шансу врятувати Україну перед большевицьким потопом, а також інші країни Европи. Його суверенна концепція, яка ставила Україну, як революційну проблему не лише Европи, але й Азії того часу, була зовсім чужа українським мінімалістам.

Коли Головний Отаман Симон Петлюра оправдано залишив віроломного союзника, Польщу, переїхавши до Парижу, і звідтам почав розгортати, вже згідно з концепцією Полковника, революційно-визвольну боротьбу за УССД на Рідних Землях України — гине смертю героя 1926 р. з рук Москви. Яка страшна іронія долі! 12 років після того, тобто в 1938 році, також у травні, на полі слави паде й сам Полковник, а ще 12 років пізніше, 1950 року, гине Головнокомандуючий Збройними Силами України — УПА — генерал Роман Шухевич-Тарас Чупринка.

Полковник, залишивши будь-які ілюзії польсько-української гри, організує з колишніх вояків своїх дивізій — Українську Військову Організацію, яка веде підпільну збройну боротьбу не лише проти Польщі, але й проти Росії! Проте ж, Полковник виразно бачить, що без ідеологічно-політичного підґрунтя сама технічно-збройна боротьба не має тривалих перспектив. Знову ж ідейно-політичне підґрунтя 1917/1921 рр. цілком збанкрутувало. Тому він визвольну боротьбу спирає на нову ідеологічно-політичну основу, на визвольний націоналізм. В 1929 р. творить Організацію Украінських Націоналістів (ОУН), при чому УВО стає її бойовою референтурою.

Полковник висуває нові дороговкази: чотирифронтову боротьбу за УССД! Її прапор: націоналізм, як ідеологія боротьби усієї нації. В тому пляні він допомагає фінансово періодичним і неперіодичним виданням Дмитра Донцова. Він розбудовує ОУН на всіх землях України, а головно на Центральних Землях України й на ЗУЗ.

УВО нерозривно зв'язана з ОУН, тому слушно ствердив Степан Бандера перед окупантським судом, що він водночас Крайовий Провідник ОУН і Крайовий Комендант УВО.

Безкомпромісовість боротьби усіх окупантів характеризує постать великого Полковника. Він, вірний традиціям козацьких часів, ніколи не хотів прийняти номінації на генерала. Одним з наймаркантніших виявів безкомпромісовости революційної боротьби ОУН є геройський акт Мацейка, що був актом відплати за пацифікацію ЗУЗ.

Крайова Екзекутива ОУН на Західніх Українських Землях 1929 р. розгортала всебічну діяльність Організації на різних ланках життя нації: робітничому, хліборобському, шкільному; організувала саботажну акцію, нищення окупантського майна (палення стирт, дібр помішиків і колоністі), масові страйки проти окупантського визиску українських робітників і проти експлуатації праці нашого селянина. Націоналізм увійшов у живе життя нації й полонив її. Він вріс у життя народу.

Полковник особливо дорожив молоддю, яка була чутлива до усіх болів і турбот народу. Усі її принципові вимоги він виповняв, бо він розумів душу молодих революціонерів. В основних справах Полковник завжди стояв на нашому боці — молодих фанатиків, що ,,рвалися з мотикою на сонце".

Головна його увага була зосереджена на Осередньо-

(Закінчення на ст. 5-ій)

ЗВЕРНЕННЯ ПРОВОДУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

В світлій історії Визвольного Руху українського народу в затяжній боротьбі за свою державну самостійність полк. Євген Коновалець займає одне з найвизначніших місць. Він безпосередньо мав вплив на духово-політичне оформлення молодшого покоління, яке і сьогодні продовжує безперервну боротьбу за волю українського народу.

За студентських часів на Львівському Університеті він вступив на шлях боротьби в рядах відважних бойовиків. Належав до таких, які ніколи не шукали компромісів з ворогами нашого народу.

Ще за молодих літ вступив до Українських Січових Стрільців, які боролися проти російського поневолення. Визволившись з московського табору військовополонених, продістається в Київ і тут творить спочатку пробойовий курінь, який пізніше перетворюється в Корпус славних Січових Стрільців, одну з найкращих боєздатних формацій Армії УНР.

Його гаслом було: ,,Шлях до Львова йде через Київ'' і воно провадило його в дальшому житті, в кожній дії, яку він очолював. Це гасло залишилося і посьогодні для його наслідників незаперечним, як тоді, за доби великих надій, в часі Визвольних Змагань.

В 1920-му році в Києві організує нелеґальну організацію підпільного характеру для керування справ визволення, а пізніше у Львові, за його ініціятивою, постає Українська Військова Організація (УВО).

В 1929-му році, за його ініціятивою і зусиллями, відбувся Перший Конгрес Українських Націоналістів, що покликає до життя Організацію Українських Націоналістів (ОУН).

Як голова Проводу ОУН, полк. Євген Коновалець проявив себе вповні досвідченим провідником і революціонером, з непересічним талантом дипломата і політика.

Московський комунізм, вбачаючи в ньому найбільш небезпечного свого ворога, вбиває його, намагаючись тим послабити і знищити силу українського революційного руху. Але це не пощастило ворогам. Український націоналізм діє дотепер і продовжує безкомпромісову боротьбу з окупаційним режимом України.

В сорокову річницю трагічної смерти полк. Євгена Коновальця український народ високо підносить прапор всенаціонального змагу за свою самостійну державу, який міцно держать в своїх руках націоналісти-революціонери, вірні послідовники Основоположника Організації Українських Націоналістів, як на рідних землях, так і в усьому світі.

Провід Українських Націоналістів закликає все членство ОУН, організації Українського Національного Руху та всю українську спільноту гідно вшанувати пам'ять полк. Євгена Коновальця та скріпити свої зусилля в боротьбі за остаточне визволення українського народу.

В сорокліття смерти Основоположника ОУН святочно заявляємо, що в згоді з його дороговказами, продовжуватимемо нашу дію аж до повної перемоги поневоленого, але не здоланого українського народу.

СЛАВА УКРАЇНІ!

Травень 1978

Провід
Українських Націоналістів

Марія Пискір

СПРАВА ,,ГОЛОКАУСТУ"

Уже довший час українці у вільному світі, а також на Батьківщині, намагаються наладнати співпрацю та добросусідські відносини з жидами. Майже немає тижня, щоб у нашій пресі не появлялись статті, в яких ми знов і знов переконуємо самі себе в потребі такої співпраці. Ми обстоюємо право жидів на їх державну самостійність, демонструємо в обороні переслідуваних жидів — словом, як правильно зазначив Шифрин, зі шкіри вилазимо, щоб знайти порозуміння з ними.

Пора однак нам усвідомити собі, що всі наші намагання не викликали позитивного, відгуку з боку організованого жидівства у вільному світі. Виступи поодиноких шляхетних людей, як Шифрин і д-р Штерн, аж ніяк не міняють справжньої ситуації. До речі, вони й непопулярні в жидівському оточенні.

Неправильно, проте, зробити висновок, що жиди байдужі до українців. Погляньмо лише на ,,Голокауст". Кинути народові, обезкровленому війнами окупантів, таке важке обвинувачення, як: ,,вони (українці) вбили нас (жидів) більше як нацисти" — не повинно пройти незамічено з нашого боку. Якщо б Україна мала свою незалежність, уряд заскаржив би автора та телевізійну станцію у міжнародному суді за такий наклеп. В сучасній обстановці — це завдання паде на СКВУ. Нехай жиди цифрово докажуть своє твердження. Наш протест повинен бути такий сильний та голосний, як голосним було обвинувачення. Якщо ми не можемо Морозами чи Руденками привернути увагу світу до українського питання, тоді хай послужить нам у цьому ,,Голокауст".

Найвища пора нам очиститись від ,,партнерства" з нацистами, в який так настирливо впрягають нас жиди. Воно не лишень конечне для нас як народу, але життєво потрібне кожному українцеві як одиниці — на місцях нашої праці, у співжитті з сусідами, нашим дітям у школах.

Немає сумніву, що українські громади покриють всі фінансові витрати зв'язані з міжнародним судовим процесом. Наша реакція повинна бути скора й ефективна.

Не оббиванням порогів жидівських установ та їх телевізійних станцій, а сильною протидією, якою ми раз назавжди скинемо з себе клеймо ,,убивців", ми зможемо надіятись на справню співпрацю з жидами.

Безцільно є постійно доказувати жидам нашу прихильність, вічно виправдуватись перед ними. Наші два народи сторіччями жили разом і якщо були заподіяні кривди, то були вони з

(Закінчення на ст. 6-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

ТАРАС І АРКАДІЙ

Хто ж міг сподіватися, що один наш землячок, що сидів на теплій посаді в Об'єднаних Націях, наробить в світі стільки амбарасу, — як казали в Старому Краю. Тут мова мовиться, звичайно, про Аркадія Шевченка, ще недавно найвищого рангою совєтського чиновника на терені ОН, заступника генерального секретара, Курта Вальдгайма. Землячок загортав до кишені 87 тисяч талярів річно і не платив федерального податку, і не давав зламаного шеляга на УККА! Але щось — там українського в нього на дні душі теліпалось, бо по ковбасу завжди приходив до одної української м'ясарні на 1-ій евеню в Ню Йорку. Хочеться вірити, що після того, як він вибере свободу, його зв'язки з українством не обмежуватимуться до самої лише ковбаси... І до чарки, — розуміється!

Як виходить із ,,Свободи", Аркадій Шевченко йде слідами свого великого одноіменника, Тараса Шевченка, і вже написав півкнижки, на замовлення американської видавничої фірми. Видавець не хоче зрадити змісту книжки, ані її заголовка, але ми й без того знаємо, що той Шевченко, з Об'єднаних Націй, ніколи не напише нам другого ,,Кобзаря", чи такої поеми, як ,,Гайдамаки"!

Хоч...,,ніколи не кажи ніколи", — писав колись у Львові покійний д-р Михайло Рудницький. От, такий, скажемо, Микола Руденко: теж колишній ,,радянський" чиновник і член партії, за ,,родіну" кров проливав і всяких-там медалів дослужився, а проте з того часу, як подався в дисиденти, хлопець став писати такі прекрасні, патріотичні поезії, що під ними підписались би сьогодні і Олег Ольжич, і Олена Теліга, якби їх не знищили гітлерівці. Тому, гадаємо, голові ,,Слова", Остапові Тарнавському, треба пильно стежити за дальшою письменницькою продукцією колишнього державного підсекретаря в Об'єднаних Націях, а то може прийти на порядок дня така історична хвилина, що прийдеться нам приймати його в члени Об'єднання Українських Письменників ,,Слово", (якщо подасть заяву, очевидячки!)

Коли я нещодавно говорив на цю тему з одним нашим науковцем, членом Управи НТШ, то згаданий вчений муж заявив, що Наукове Т-во імені Шевченка має першенство до Аркадія Шевченка, перед ,,Словом" і АДУК-ом, бо ж Аркадій носить славне ім'я Великого Патрона НТШ! Чого доброго, ще прийдеться нам, письменникам, воювати з нашими науковцями за те, хто з нас перший має право купити... кота в мішку.

Ікер.

А. Юриняк

ЛЮДИНА І СИСТЕМА

(Про книжку ,,У смертельному колі" Степана Федорівського)

Два етапи, два життьові струми одного й того самого героя Наума Дубогриза в змаганні з тим самим ворогом на етапі першому і пізніше — на етапі другому, вже поза межами батьківщини.

У короткому слові ,,До читачів'' автор називає свій твір ,,певною мірою твором мемуаристичним... Усі події, місця, час і люди є реальні, колись широко відомі українському суспільству...''.

З такою настановою автора заходить в суперечність тут і там белетристична манера звичайної повісти з одним головним персонажем — Наумом Дубогризом, в якому читачеві вільно вгадувати особу самого автора. Та, само собою, незалежно від літературної форми, вага і значення літературно-мистецького твору визначається насамперед змістом — ідеями в образах, поданих у творі. Під цим оглядом найголовніше місце займає, розуміється, герой твору — Наум Дубогриз. Хто ж він такий?

Син українського села на Поділлі він, як і його ровесники, до юнацьких років не був національно свідомий. Але усвідомивши ,,чиїх батьків син, ким, за що закутий'', Наум уже не зійшов зі шляху боротьби за гідність і волю української людини. Перипетії цієї боротьби становлять епізоди (розділи) книжки-хроніки, при чому їх цілість творить замкнене коло (звідси, очевидячки, й назва ,,У смертельному колі''), бо так розд. 1, як і розд. 29, останній, належать до епізодів на чужині: Словаччина — Баварія. Отже, епізоди вітчизняні подані як героєві спогади, що ,,переплітають'' епізоди чужинецькі, ,,сьогоднішні''. Війна та ще чужина — як відомо, роблять людину черствою, ба навіть тупою і жорстокою. Письменницький такт автора допоміг йому зберегти образ головного героя в рамках традиційних селянських чеснот: найменшого прояву жорстокости, насильства Наум не дозволяє собі, натомість, часто-густо — чим тільки може — помага ближньому в нужді. Тут, власне, на нашу думку, авторові краще прислужилась би чисто літературна форма повісти, без підкреслення мемуаристики.

Якщо оцінювати літературно-мистецьку якість епізодів чужинецьких і вітчизняних, то ми перевагу віддамо таки вітчизняним ; тут бо найдужче вражає контраст між гуманністю й природним, що так скажемо, конструктивізмом селянського побуту й праці — з одного боку, і дикою жорстокістю, вандалізмом носіїв большевицького режиму ; пригадаймо собі навалу ,,червоних кавалеристів'' на дідову пасіку та блюзнірське стріляння п'яного командира по іконах у селянській хаті.

З великою душевною теплотою герой твору (а читач має право ототожнювати його з автором) згадує роки навчання — спочатку в селі, пізніше в місті (головно в Києві); пригадує міські постаті шкільних товаришів, також викладачів-українців. Із цих сторінок так і струмить на читача той ентузіязм, що ним справді була охоплена в роках українізації селянська і робітнича молодь українського походження. Вона так горнулась до освіти, так ,,ковтала'' знання рідною мовою, що це передавалося й учителям і вони давали з себе максимум, хоч матеріяльні умови були не раз дуже важкі.

І знову ж — як протилежність до цього радісного піднесення — важкий сум і біль огортають читача, коли слідом він читає про підступне нищення окупантською комуністичною владою культурно-мистецьке життя в Україні, почавши з поголовного нищення освітніх і наукових кадрів. Найбільшою трагедією цих людей було те, що їм навіть не снилося валити совєтську владу: не бувши людьми політики, ці люди: учителі, науковці, літератори і різних фахів мистці — вони поняття не мали і не підозрівали — яких гігантичних розмірів сягає большевицька провокація: вони щиро повірили в можливість будувати й розвивати українську національну культуру в рамках УССР і віддалися цьому будівництву всією душею.

Багато сторінок книги займає змалювання життя-буття арештованих у чекістських катівнях і в'язнів у тюрмах. Позитивною рисою автора є те, що він не скочується до утертого іншими прикрашування ,,своїх'' — українців, і понижування неукраїнців. Це стосується не лише жертв режиму, а й його посіпак: їх людська гідність чи негідність не обумовлена самою лише національною приналежністю.

Досить переконливо показано освідомчу ролю в'язниці, як свого роду ,,політичного університету'' для вперше сюди запроторених українських діячів, особливо сільських інтеліґентів (до яких належав і наш герой — Наум Дубогриз), великою мірою не позбавлених ще наївної віри в людську справедливість. У цьому пляні варто подати цитату з 179 стор. Колишній завідділу наросвіти Погребнюк ось як ,,розкриває душу'' перед Дубогризом: ,,...я зрозумів, що масові арешти є спеціяльною політикою партії стосовно українців. Правда, арештовували й ламали ребра і комуністам інших національностей, навіть жидам, а нашого брата, товаришу Дубогриз, тут було битком набито... Кожен, хто почував себе українцем, незалежно від його соціяльного походження, партійности і заслуг — всі для НКВД є фашисти. Розумієте?'' А коли Дубогриз удав, що ніби не розуміє, Погребнюк додав: ,,Комунізм — це лише параван, за яким ховається російський шовінізм. Ідейних комуністів уже немає. А хочеш бути комуністом, зречися не лише рідної мови, а й рідної матері, прославляй імперських катів, починаючи від Івана Грозного і до сучасного...''

Автор книги чимало місця присвятив (особливо в останніх розділах) товаришам по в'язничній камері з колишньої большевицької еліти: червоним командирам, високим партійним і урядовим достойникам. Їхніми устами автор подає читачам нищівну критику комуністичної системи урядування і господарки. Зокрема багато наведено висловлювань в'язня Іванова — в минулому довгочасного секретаря ЦК всесоюзного комсомолу. Ось що каже цей довголітній ,,будівник комунізму'': ,,...комунізм здійснити неможливо. Бож усіх людей не можна стригти на один копил... Але ті, що ширять ідею комунізму, добровільно її не зречуться, бо так же мусіли б зректися власного добробуту і влади... Якби народні маси знали, як живуть члени Політбюро і взагалі високі

(Закінчення на ст. 5-ій)

ДЕЛЕҐАТАМ НА 29-ТУ КОНВЕНЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ДО УВАГИ!

Головний Уряд Українського Народного Союзу покликав окрему Тимчасову Статутову Комісію та доручив їй виготовити проєкт правильника для переведення виборів до Головного Уряду УНС на 29-ій Конвенції вже при допомозі виборчих машин.

Текст запропонованого Комісією проєкту друкуємо внизу в українській і англійській мовах.

Комісія прохає всіх ВШ. Делеґатів основно познайомитись із надрукованим проєктом, який буде запропонований Конвенції на схвалення вже на початку її нарад.

ПРОЄКТ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ПОСТАНОВ СТАТУТУ УНСОЮЗУ, ЯКІ ВІДНОСЯТЬСЯ ДО ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ І ВИБОРІВ

Зміни статуту, які відносяться до Виборчої Комісії, мають бути схвалені на початку Конвенції раніше, заки відбудеться вибір Виборчої Комісії так, щоб Конвенція була ведена згідно з новими приписами і постановами, ось тут пропонованими. Статутова Комісія повинна предложити такий внесок: „Статутова Комісія пропонує змінити статут Українського Народного Союзу, наскільки він відноситься до Виборчої Комісії так, що Виборча Комісія має бути номінована й вибрана та має вести діяльність, згідно з приписами і постановами, які відносяться до Виборчої Комісії УНСоюзу, що їх приготовила Спеціяльна Комісія, назначена для тієї цілі Головним Урядом УНСоюзу та які мали б бути схвалені цією Конвенцією".

ПРИПИСИ І ПОСТАНОВИ, ЩО ВІДНОСЯТЬСЯ ДО ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

НОВА ПРОЦЕДУРА ДЛЯ ВИБОРУ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Номінація Виборчої Комісії:

1. Члени Головного Уряду не можуть ставити номінацій на Конвенції.

2. Предсідник Конвенції може прийняти від делеґата лише одну номінацію; делеґати, покликані для номінації повинні становити справедливий перекрій усіх Відділів УНСоюзу. Тому предсідник Конвенції повинен приймати номінації з різних частин залі тому, що делеґати розміщені за числами Відділів.

3. Не можна приймати від нікого номінаційних лист.

4. Після того, як номінації закінчено, Верифікаційна Комісія має роздати делеґатам бальоти, наглядати за правильністю голосування та підчислювати віддані голоси.

5. Верифікаційна Комісія має письмово посвідчити предсідникові Конвенції, що її обчислення голосів було двічі перевірене членами тієї Комісії, що всі розбіжності були узгіднені і проголосити імена вибраних до Виборчої Комісії.

6. 14 делеґатів, які одержали найбільше число голосів слід уважати членами Виборчої Комісії, а наступних 3 делеґатів, які дістали найбільше голосів, слід уважати заступниками.

7. Делеґат, який дістав найбільше голосів, повинен бути головою Виборчої Комісії, а делеґат з найбільше голосами після нього, повинен бути секретарем Комісії.

8. Виборча Комісія має бути зложена з 14 членів, яких голова Комісії має поділити на групи А, Б, Ц, Д; кожна група зложена з трьох членів, крім голови і секретаря Комісії.

9. Три делеґати, вибрані на заступників членів Виборчої Комісії мають бути заприсяжені її предсідником разом із 14-ма членами Комісії, з тим, що заступники членів Комісії не братимуть активної участи у праці Виборчої Комісії, хібащо будуть покликані головою Виборчої Комісії після дискваліфікації, резиґнації або нездібности вибраного члена Виборчої Комісії.

10. Голова і секретар не беруть участи в дійсному численні голосів.

11. Секретар має вести докладний протокол із усієї діяльности Комісії та рахунок усіх обчислень голосів, які були йому подані.

12. Голова повинен загально наглядати над всією працею Виборчої Комісії, допильновуючи, щоб всі постанови були збережені.

13. Делеґати, вибрані до цієї Комісії, не можуть бути номіновані як кандидати на членів Головного Уряду.

ЗАГАЛЬНІ ПОСТАНОВИ ЩОДО ПОСТУПОВАННЯ ЧЛЕНІВ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

14. В часі обчислювання голосів до кімнати Виборчої Комісії не вільно вносити ніяких ручок. Голова повинен зібрати всі ручки від членів перед тим, заки вони ввійдуть до кімнати для обчислювання. Голова Комісії повинен одержати заяву від кожного члена Виборчої Комісії індивідуально, що він чи вона не мають в своїм посіданні чорнильної ручки.

15. Перед початком виконування своїх обов'язків голова Виборчої Комісії повинен заприсягнути членів цієї Комісії, що вони будуть шанувати ці приписи та відповідно поступати у всіх справах поладнуваних Комісією, пам'ятаючи слова присяги „Так мені Боже допоможи". Голова повинен також скласти таку присягу. Всі члени повинні бути також заприсяжені на зберігання таємниці вислідів виборів доти, поки звіти будуть проголошені головою Виборчої Комісії на конвенційній залі.

16. Виборча Комісія повинна подбати про надрукування всіх бальотів в українській та англійській мовах та виконати всі директиви, які вона одержить від конвенційної Президії.

ПОЧАТКОВІ ВИБОРИ ПРОЦЕДУРА, ЯКУ СЛІД ЗАХОВУВАТИ

17. Голова Виборчої Комісії повинен поінформувати групи А, Б, Ц, і Д щодо способу поступовання і контролювання бальотів.

18. Бальоти мають бути поділені на чотири рівні частини. Одна частина має бути в руках групи „А", друга — групи „Б" і т. п.

19. Після голосування кожна група має зібрати бальоти, зложені їй делеґатами Відділів, які були призначені до тієї групи, і зберігати ці бальоти у своїй виключній контролі.

20. Комісія повинна в цілості повернутися до кімнати Виборчої Комісії для підчислення голосів. Кожна група повинна почислити бальоти, зібрані тією групою і повинна зложити звіт з обчислення голосів голові та секретареві на письмі з підписами усіх членів тієї групи.

21. Після цього, голова доручає групам А і Б замінятися бальотами в той сосіб, що група „Б" буде перевірювати рахунок зроблений групою „А", а „А" буде перевірювати обчислення голосів, виконане раніше групою „Б". Групи „Ц" і „Д" зроблять те саме.

22. Кожна група повинна перевести обчислення доручених їй бальотів та після цього скласти звіт з цього другого обчислення на письмі і вручити його голові і секретареві.

23. Секретар має порівняти висліди першого і другого обчислень та скласти звіт голові про всякі розбіжності між першим і другим обчисленнями.

24. У випадку розбіжностей голова повинен доручити іншій групі, яка ще не рахувала даних бальотів, перевести третє обчислення і скласти звіт як повище. Четверте обчислення може бути заряджене, якщо розбіжності не є вияснені третім обчисленням. такі обчислення мусять бути повторені так довго, аж усі розбіжності будуть розв'язані.

25. Після цього секретар повинен посвідчити голові Комісії на письмі висліди переведеного голосування. Після цього голова на заклик предсідника Конвенції складає Конвенції звіт із вислідів голосування.

26. В додатку до ствердження вислідів голосування, голова складе також звіт з усіх розбіжностей, які трапилися раніше, та про спосіб їх розв'язки і повинен посвідчити перед Конвенцією, що всі приписи, які відносяться до діяльности Виборчої Комісії були докладно зберігані всіми членами Виборчої Комісії.

КІНЦЕВІ ВИБОРИ ПРОЦЕДУРА, ЯКУ СЛІД ЗАХОВУВАТИ

27. Голосування має відбутися при помочі чотирьох (4) виборчих машин. Кожна машина повинна подати кандидатів до Головного Екзекутивного Комітету в такий спосіб: кандидатів на уряд головного предсідника в першім рядку, що йде вертикально (згори надолину); кандидатів на заступника головного предсідника в другім вертикальнім рядку і т. д. Перших сім рядків призначені для кандидатів Головного Екзекутивного Комітету. Після цього один вертикальний рядок має бути пропущений. Кандидати на головних контролерів мають бути поміщені на наступних п'ятьох рядках з місцем на трьох. По цім, один вертикальний рядок має бути пропущений. Кандидати на головних радних повинні бути подані на чергових дев'ятьох рядках, з місцем для п'ятьох (42 кандидати). Машини повинні бути так наставлені, щоб можна було віддати тільки один голос на кожний уряд у Головнім Екзекутивнім Комітеті; лише 5 голосів на головних контролерів і тільки 14 голосів на головних радних.

28. Верифікаційна Комісія повинна в часі реєстрації дати кожному делеґатові картку, яку делеґат має підписати в присутності групи Виборчої Комісії, до якої він є призначений; цю картку делеґат має вручити Виборчому Комітетові перед входом до виборчої машини.

29. Виборча Комісія має зладити відповідний список кандидатів і подбати щоб на виборчих машинах були поміщені всі імена в українській та англійській мовах за порядком голосів, одержаних в початкових виборах. У випадку, коли б для цього забракло місця, список може бути тільки в англійській мові.

30. Предсідник Конвенції при допомозі голови виборчої Комісії повинен докладно вияснити виборчу процедуру в обох мовах і скликати окремі повчальні сесії, якщо це буде потрібне.

31. Предсідник Конвенції є зобов'язаний звернутися до конвенційних делеґатів із запитом, чи вони не мають яких додаткових питань, а якщо таких не буде, тільки тоді повинні розпочатися вибори.

32. Всякі неправильності або порушення тут поданої процедури дають право предсідникові Конвенції суспендувати відносного делеґата від дальшої участи у виборах після того, як ці неправильності або порушення будуть представлені делеґатам до схвалення більшістю голосів.

33. На початку і при закінченні голосування група „А" відчитає вислід голосування з машини „А"; група „Б" з машини „Б", група „Ц" з машини „Ц" і група „Д" з машини „Д". Письмовий звіт із цих стверджень, включаючи загальне число делеґатів, які входили до даної машини, має кожна група подати голові та секретареві.

34. Щоб подвійно перевірити кожний відчит, голова по цім доручить групі „Б" відчитати машину „А", групі „А" відчитати машину „Б"; групі „Ц" відчитати машину „Д" і групі „Д" відчитати машину „Ц". Письмовий звіт із цих відчитів має бути зложений голові і секретареві.

35. Замість відчитування кожної машини перед і після закінчення голосування, як це подано вище, і подвійної перевірки відчитів, можна ужити друкований запис кожної машини, одержаний у даний час, якщо машина може його дати. Такі друковані записи мають бути передані секретареві, який має скласти з них звіт.

36. Секретар має порівняти оба звіти відчитів кожної машини, поданих на початку і при закінченні голосування і занотувати всякі розбіжності. У випадку розбіжностей між першим і другим відчитом, голова має зарядити третій і четвертий відчит оставшими групами, аж доки розбіжності будуть вияснені.

37. Члени Виборчої Комісії не повинні ні в якому часі дискутувати свої обчислення з членами інших груп до часу закінчення усіх звітів на конвенційній залі.

38. Голова [illegible]ої Комісії повинен скласти делеґатам звіт про [illegible]и виборів, повністю узгіднюючи постанови параграфу 25 статтяІІ статуту Українського Народного Союзу, а також потвердити, що Виборча Комісія зберігала всі приписи і постанови, які відносяться до діяльности Виборчої Комісії.

39. Всі бальоти і всі звіти та рекорди мають бути здепоновані у предсідника Конвенції. Вони мають бути ним запечатані в присутності голови і секретаря Виборчої Комісії і членів конвенційної Президії, і всі вони мають підписатися понад опечатанням в такий спосіб, щоб кожне відпечатання тих бальотів могло бути виявлене. Предсідник Конвенції має зберегти опечатані бальоти до закінчення Конвенції, після чого він повинен вручити їх головному секретареві для зберігання в сховку Головного Уряду.

40. Всі з вищеподаних приписів і постанов можуть бути змінені або поправлені Конвенцією, якщо покажуться неможливими до виконання, або важкими для збереження, на внесення голови Виборчої Комісії, належно піддержане і прийняте Конвенцією більшістю 2/3 голосів.

Іван Флис — **Анна Чопик**
Ярослав Падох — **Тарас Шмагала**
Богдан Футей — **Іван Геврик**

AMENDMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION BY-LAWS AS THEY PERTAIN TO ELECTIONS COMMITTEE

By-laws pertaining to Elections Committee have to be amended at commencement of convention prior to election of the Elections Committee so that the convention will be conducted in accordance with the new rules and regulations proposed herein. The following motion should be made by the By-Laws Committee: "The By-Laws Committee moves to amend the by-laws of the Ukrainian National Association insofar as same refer to the Elections Committee, and that the Elections Committee shall be nominated, elected and shall conduct itself in accordance with the rules and Regulations Pertaining to Elections Committee of the Ukrainian National Association, as same was prepared by the Special Committee appointed for the purpose by the Supreme Assembly of the Ukrainian National Association, and as same may be amended by this convention."

RULES AND REGULATIONS PERTAINING TO ELECTIONS COMMITTEE OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

THE NEW PROCEDURES FOR THE ELECTION OF ELECTIONS COMMITTEE

Nominations for Elections Committee:

1. Members of the Supreme Assembly shall place no nomination before the convention.

2. Convention Chairman is to accept one nomination per delegate — the persons called upon to nominate should represent a fair sampling of all of the branches of the UNA. Convention Chairman should, therefore, choose nominations from various parts of the hall since delegates are seated numerically by Branches.

3. No nominating lists shall be accepted from anyone.

4. After nominations are concluded, the Credentials Committee is to hand out ballots to delegates, supervise propriety of voting, and make the count of ballots.

5. The Credentials Committee will certify to the Convention Chairman in writing that its count of votes has been double checked by members of said commitee, that any discrepancies have been reconciled, and announce the names of those elected to the Elections Committee.

6. The 14 delegates receiving the largest number of votes shall be considered members of the Elections Committee and the following 3 delegates receiving the most votes shall be considered alternates.

7. The delegate receiving the most votes shall be chairman of the Elections Committee and the delegate receiving next to the most votes shall be secretary of the Committee.

8. The Elections Committee is to be composed of 14 members who shall be divided by the chairman into groups A, B, C and D, each group being composed of three (3) members, plus chairman and secretary.

9. The three delegates elected as alternates to the Elections Committee shall be sworn in together with the 14 regular members of the committee by the chairman but the alternates shall assume no active part in the work of the Elections Commitee until called forth by the Chairman of the Elections Committee upon disqualification, resignation or disability of an elected member of the Elections Committee.

10. The chairman and secretary shall take no part in actual counting of votes.

11. The secretary is to keep detailed minutes of all proceedings had by the committee and a tally of all counts of votes reported to him.

12. The Chairman should generally oversee all operations of the Elections Committee to see that all rules and regulations are being complied with.

13. Delegates elected to this committee may not be nominated as candidates for any supreme office.

GENERAL RULES OF CONDUCT FOR MEMBERS OF THE ELECTIONS COMMITTEE

14. No pens are to be brought into the Elections Committee room during any counting. The Chairman should collect all pens from members prior to the members entering the room for counting. A declaration should be received by the Chairman from each and every member of the Elections Committee individually, that he or she does not have an ink pen in his or her possession.

15. Before taking on duties, members of the Elections Committee should be sworn in by the chairman to abide by these rules and to act properly in all matters coming before the committee "So Help Me God." The chairman should also make such an affirmation. All members should also be sworn to secrecy as to results of elections until reports are rendered by the chairman of the Elections Committee on the convention floor.

16. The Elections Committee will see to the printing of all ballots in the Ukrainian and English languages and to carry out any directive received from the Convention Presidium.

PRIMARY ELECTIONS PROCEDURES TO BE FOLLOWED BY THE ELECTIONS COMMITTEE

17. The Chairman of the Elections Committee shall instruct groups A, B, C and D as to manner of handing out and controlling ballots.

18. Ballots are to be divided into four (4) substantially equal parts. One part to be in hands of group A, next part with group B, etc.

19. After voting, each group is to collect ballots deposited with said group by delegates of branches assigned to said group and keep same under its exclusive control.

20. The Committee in its entirety shall return to the Elections Committee room for the purpose of making counts. Each group shall count the ballots collected by said group and a report of its count is to be rendered to the chairman and secretary in writing, signed by the members of said group.

21. The Chairman then instructs group A and B, etc. to exchange ballots counted so that group B will verify the count of group A, and group A will verify the count of the ballots first counted by group B. Groups C and D to do same.

22. Each group shall make a count of the ballots entrusted to it and will then render a report of the second count in writing to the chairman and to the secretary.

23. The secretary is to compare the results of first and second counts and report to the chairman any discrepancies between first and second counts.

24. The chairman, in the event of discrepancies, is to order another group, which has not yet counted the subject ballots, to make a third count and render its report as aforesaid. A fourth count may be ordered if discrepancies are not resolved by the third count. Such counts must be repeated until discrepancies are resolved.

25. The secretary shall then certify to the chairman the results of the balloting in writing. The chairman then reports to the convention the results of such balloting at the request of the Convention Chairman.

28. In addition to stating the results of the balloting, the chairman will also render a report on all discrepancies originally encountered, how they were resolved and certify to the convention that all rules and regulations pertaining to the Elections Committee were strictly adhered to by all members of the Elections Committee.

FINAL ELECTIONS PROCEDURES TO BE FOLLOWED

27. Balloting to take place with aid of four (4) Election Balloting Machines. Each machine shall list the candidates for the Supreme Executive Committee as follows: Candidates for the office of President, first row, vertically (going down); Candidates for Vice President on the second row, vertically, etc. The first seven rows shall be for the candidates for the Supreme Executive Committee. Then one verticle row shall be left blank. Then the candidates for Supreme Auditors shall be listed on the next five rows, three deep. Then one verticle row shall be left blank. Then the candidates for Supreme Advisors shall be listed on the next nine rows, five deep (42 candidates). Machines are to be set so that only one vote can be cast for any one office for the Supreme Executive Committee, only 5 votes for the Supreme Auditors and only 14 votes for the Supreme Advisors.

28. The Credentials Committee at the time of registry shall give to each delegate a card which would be signed by the delegate in front of the Elections Committee Group, to which he is assigned, and handed to the Elections Committee as each delegate enters a voting machine.

29. The Elections Committee shall make proper listing of candidates and is to see to it that all names are properly listed in the ballot machines in the Ukrainian and English languages in the order of number of votes received in the primary election. In the event of restricted space allocated for such purpose, such listing shall be in the English language only.

30. The Convention Chairman with aid of the Chairman of the Elections Committee shall thoroughly explain in both languages the election procedures to be followed and is to order voting instruction sessions if deemed necessary.

31. The Convention Chairman is obligated to turn to the convention delegates and ask if there are any further questions, and if there be none, only then shall elections commence.

32. Any irregularities or violation of the procedures set forth herein will entitle the Convention Chairman to the right of suspension of any participating delegate from taking any further part in the election process after such irregularity is presented to delegates for approval by a majority vote.

33. At the *beginning* and at the *conclusion* of voting, Group A will take a reading of machine A, Group B of machine B, Group C of machine C and Group D of machine D. A written report of the findings, including the total number of delegates entering a given machine, is to be rendered to the chairman and to the secretary by each group.

34. To double check each reading, the chairman will then order Group B to take a reading of machine A, Group A of machine B, Group C of machine D and Group D of machine C. A written report of readings is to be rendered to the chairman and to the secretary.

35. In lieu of taking a reading of each machine prior to voting and at the conclusion of voting as aforesaid and double checking same, a print-out of each machine taken at such times, if available, will be used. The print-out reports are to be given to the secretary who shall compile a report therefrom.

36. The secretary is to compare the two reports rendered on the reading of each machine at the beginning of voting and at the conclusion of voting and note any discrepancies. In the event of discrepancies between 1st and 2nd readings, the chairman may order a 3rd and 4th reading by the remaining groups until discrepancies are resolved.

37. Members of the Elections Committee should not at any point discuss their count with members of other groups until after conclusion of all reports on the convention floor.

38. The Chairman of the Elections Committee shall render a report of the results of the elections to the delegates giving full weight and credit to Section 25 of Article II of the Constitution and By-Laws of the Ukrainian National Association, Inc., and also certify that the Elections Committee complied with all rules and regulations pertaining to operation of the Elections Committee.

39. All ballots as well as all reports and records are to be deposited with the Convention Chairman. Same are to be sealed by him in the presence of the chairman and secretary of the Elections Committee and the members of the Convention Presidium, who shall all sign their names upon the seals in such a manner that any unsealing of said ballots will be revealed. The Convention Chairman is to hold said sealed ballots until conclusion of the convention, at which time, he shall hand same over to the Supreme Secretary for safekeeping in the Main Office vaults.

40. Any of the aforesaid rules and regulations may be modified or amended by the convention if proven unworkable or difficult to adhere to upon motion made by the Chairman of the Elections Committee, duly seconded, and accepted by the convention by a 2/3 vote.

John Flis — **Anna Chopek**
Jaroslaw Padoch — **Taras Szmagala**
Bohdan Futey — **Iwan Hewryk**

ПРОТОКОЛ

НАРАД ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,

яке відбулося в понеділок, 27-го лютого, 1978 року в приміщенні Головної Канцелярії УНС в Джерзі Сіті.

В засіданні взяли участь: головний предсідник Йосип Лисогір, заступник головного предсідника д-р Іван Флис, головний директор для Канади сен. Павло Юзик, заступниця головного предсідника Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, головний організатор Степан Гавриш і головний редактор Антін Драган. На засіданні був теж приявний головний контролер мгр Іван Винник.

Засідання відкрив о годині 10.45 ранком і ним проводив головний предсідник Йосип Лисогір. Він запропонував порядок нарад цього засідання, що його піддержав головний директор для Канади сен. Павло Юзик. Одноголосно прийнято наступний порядок нарад:

1. Відкриття.
2. Затвердження протоколу попереднього засідання ГЕК.
3. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету і головного редактора ,,Свободи''.
4 Справи 29-ої Конвенції УНСоюзу, яка відбудеться в днях від 22-го до 27-го травня 1978 року в Піттсбургу, Па.:
   а/ Засідання Головного Уряду УНС в неділю, 21-го травня;
   б/ Промовці — на відкритті Конвенції
   — під час Конвенції
   — на бенкеті;
   в/ Розвагова частина бенкету;
   г/ Процедура зміни методу виборів;
5. Різне.
6. Закриття засідання.

2. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОТОКОЛУ ПОПЕРЕДНЬОГО ЗАСІДАННЯ Г. Е. К.

На пропозицію головного організатора Степана Гавриша, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, затверджено одноголосно протокол попереднього засідання Головного Екзекутивного Комітету, **яке відбулося 28-го грудня 1977 року.**

3. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ І ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА „СВОБОДИ"

Звіт головного касира Уляни Дячук

Головний касир Уляна Дячук поінформувала на початку свого звіту про наступні інвестиційні кроки, пороблені на підставі рішень чотирьох членів Головного Екзекутивного Комітету, затруднених в Головній Канцелярії:

Закуплені бонди:

		Yield	
100M	Bell Canada 9% due 1/15/2008	9.0000	100,000.00
50M	Jersey Central Power & Light Co. 9% due 2/1/2008	9.0452	49,750.00
50M	Dominion of Canada 9¼% due 5/15/1977	9.3908	49,250.00
150M	Kansas Power & Light Co. 8¾% due 2/1/2008	8.7939	149,250.00
50M	Dominion of Canada 9½% due Oct. 1, 2007	9.5000	50,000.00

Бонди, які дозріли, або були відкликані:

1M	Georgia Power Company 11⅝% due 8/1/2000	1,000.00
50M	Central Vermont Public Service Corp. 3¼% due 6/1/1984	50,410.00
50M	Central Vermont Public Service Corp. 3⅜% due 5/1/1982	50,345.00
1M	North Shore Gas Co. Ser. "E" 9½% due 2/1/1995	3,000.00

Уділено гіпотечну позичку:

1060	28 Brouage Street Aylmer, Quebec	44,000.00

На пропозицію заступниці головного предсідника Марії Душник, що її піддержав головний організатор Степан Гавриш, затверджено одноголосно інвестиційні кроки, про які звітувала головний касир Уляна Дячук.

Після цього головний касир Уляна Дячук подала у своєму дальшому звіті наступне:

Рік 1977 закінчили ми остаточною сумою майна у висоті $42,225,451. На жаль, впродовж грудня м. р. майно не зросло, як я сподівалася і Вам звітувала на попереднім засіданні Екзекутиви, але впало на суму приблизно $71,000. Причиною цього були великі виплати в місяці грудні. За рік 1977 майно зросло на суму $1,075,049. Сума зібраних вкладок дала $3,051,569.11, що було на $25,000 більше від суми вкладок, одержаних рік раніше. Смертність наших членів була тільки 52.51% передбаченої смертности. Рік раніше ці відсотки дійсної смертности були 50.86%.

Наші інвестиції у бондах, вартісних паперах, членських і гіпотечних позичках, та у позичках для допоміжної корпорації дали всіх відсотків на загальну суму $2,090,109.20 вперше більше як 2 мільйони та на $170,625 більше від попереднього року. Самі відсотки від бондів принесли на $220,000 більше прибутків. Пересічна відсоткова стопа цих інвестицій була 5.5%, а рік раніше 3.84%.

Минулого тижня розіслано вже річні звіти до всіх забезпечневих Урядів Америки і Канади. Приготовляємо конвенційні звіти. Стараємося закінчити їх найдальше до 1-го квітня ц. р. або раніше, але постійно віддаватимемо всі вже готові частини звіту до друкарні. Вже замовлено для делегатів течки, ручки та папір. Працюємо над замовленням лент, з якими маємо багато клопоту. Кошти за ці речі за 4 роки пішли вгору від 60 до 120%.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

В 1977-му році придбали секретарі Відділів та організатори 3,743 нових членів, забезпечених на загальну суму $9,547,500. В тому було 1,104 членів деп. молоді із сумою $1,833,000 забезпечення, 1,963 членів деп. дорослих із сумою $4,334,000 та 676 членів з грамотами акцидентового забезпечення на суму $3,380,000. В Канаді приєднали вони 438 нових членів на суму $1,436,000 забезпечення. У 1977-му році втратив УНСоюз начисто по відтягненні від здобутків усіх втрат 74 членів у загальному числі членів, яке з кінцем року нараховувало 87,655. В активному членстві втратив УНСоюз за 1977-ий рік 667 членів начисто і закінчив цей рік із станом 67,662 членів.

За станом з кінця 1977-го року всі активні члени мали в УНСоюзі $109,764,216 забезпечення, а загал членства був забезпечений на суму $125,294,396. Сума всіх забезпечень членів УНСоюзу, включно із додатковим подвійним забезпеченням та забезпеченням платника, виносила з 31-им груднем 1977 року $163,445,146. В сумах забезпечення виказав УНСоюз за 1977-ий рік прибуток: в активному членстві на суму $3,596,100, у загальному числі членів на суму $4,232,997, а в сумі всіх забезпечень членства УНСоюзу на суму $5,821,747.

З кінцем 1977-го року було в Канаді 8,941 членів, забезпечених на суму $18,874,782, з чого 8,378 було активних членів із сумою $18,195,900 забезпечення. В активному членстві виказав УНСоюз в Канаді втрату 104 членів за 1977 рік, але прибуток в сумі забезпечення цих членів на $273,150. В загальному числі членів мав УНСоюз за 1977-ий рік втрату начисто 227 членів, але сума забезпечення всього членства зросла за цей рік на $328,711.

Публікація протоколу річного засідання Головного Уряду з травня 1977-го року добігає кінця. Річні замкнення та статистики за 1977-ий рік закінчено цього року раніше, як попереднього, що вможливило скоріше виготовлення оцінки грамот членства УНСоюзу та цілих звітів для забезпеченевих урядів стейтів і провінцій, в яких веде УНСоюз свою забезпеченеву діяльність.

Черговими конвенційними працями будуть: замовлення і друк бальотів для першого номінаційного голосування на Конвенції та для вибору конвенційних комісій, затвердження повновластей делегатів і заступників та проголошення їх списка на місяць перед початком Конвенції, номінування Головним Екзекутивним Комітетом членів конвенційних комісій — Верифікаційної, Статутової та Фінансової, і затвердження та проголошення програми 29-ої Конвенції також не пізніше, як місяць перед початком Конвенції.

На пропозицію головного організатора Степана Гавриша, що її піддержала головний касир Уляна Дячук, прийнято звіт головного секретаря Володимира Сохана одноголосно.

Звіт головного організатора Степана Гавриша

Мій звіт обіймає важніці дані про працю Організаційного Відділу за 1977-ий рік.

1. У звітовому році придбано 3,743 нових членів на загальну суму забезпечення 9,547,500 дол. В числі цих членів було 676 із акцидентовим забезпеченням та 172 з льотерійним. Найкращим у звітовому році був грудень, бо в ньому придбано 668 нових членів, забезпечених на суму 1,577,000 дол. Придбавши 3,743 нових членів, ми виконали річну квоту УНСоюзу на 75 відсотків.

2. Аналіза праці Окружних Комітетів:

На 30 союзових Округ 5 виконало квоту на 100 відсотків і більше, 11 виконали квоту на 75 і більше відсотків, а 14 виконали квоту на менше, як 75 відсотків. Квоту виконали на 100 і більше відсотків Округи Захід. Канади (Вінніпеґ) на 138 відсотків, Вілкс Беррі на 120 відсотків, Шамокін на 111 відсотків, Бостон на 108 відсотків та Клівленд на 107 відсотків.

Найбільше число нових членів придбала Округа Філядельфії (459 членів), а друге місце зайняла Округа Чікаґо із 427 новими членами. Третє місце здобула Округа Клівленд із 350 новими членами. Найвищу суму забезпеч. здобула Округа Клівленд, якої нові члени були забезпечені на 1,216,000, а серед стейтів Пенсильвенія здобула першість із 939 новими членами, забезпеченими на загальну суму 2,026,000 дол. Треба теж згадати, що на 30 Округ було сім таких, яких всі Відділи мали придбаних нових членів. Цими Округами були: Філядельфія, Клівленд, Аллентавн, Вікс Беррі, Монтреал, Пассейк і Вунсакет.

Нагороди за успішну організаційну працю у 1977-му році припали таким Округам: Філядельфії за найбільше число нових членів, Вінніпеґові за найкраще відсотково виконання квоти і Вілкс Беррі за друге місце у відсотковому виконанню квоти.

3. Союзові Клюби:

Від довшого часу існують при Союзі різні Клюби осіб, які приєднують по 10 і більше нових членів річно. У звітовому році Клюб Сотників мав одного члена (М. Ольшанський придбав 119 членів), Клюб П'ятдесятників мав 6 членів, які приєднали по 50 до 99 членів, а Клюб Заслужених Союзовців (тих, які придбали по 25 до 49 членів) мав 33 членів. Клюб Будівничих Союзу, тих, які приєднали по 10 до 24 членів, мав 96 членів. Разом всі члени згаданих Клюбів, яких було 136, придбали 2,782 нових членів.

4. Для рекорду слід згадати, що на 26 членів Головного Уряду 15 придбали 412 нових членів. Три почесні члени Головного Уряду придбали разом 9 нових членів, а саме: д-р Ярослав Падох — 3, інж. Степан Куропась — 3 та Іван Іванчук — 3.

5. Канадські Округи придбали разом 433 нових членів у 1977 році і це було найбільше число нових членів у Канаді від 1973-го року, коли здобуток Канади виносив 650 членів. У 1976-му році було в Канаді 297 нових членів. Честь Канади врятував голова Головної Контрольної Комісії, голова Округи Вінніпеґ та секретар 445-го Відділу мґр Іван Геврик, який придбав 70 нових членів, в тому 61 із льотерійним забезпеченням.

6. Нова кляса забезпечення для молоді ТР-65 стає більше популярною з кожним місяцем. У січні, не зважаючи на лиху погоду, придбано 15 дітей на це забезпечення.

7. До читачів „Свободи" розіслано з нагоди світлих ювілеїв видань УНСоюзу заклики, щоб вони зголошували нам кандидатів у члени УНСоюзу. Кілька десятків таких кандидатів вже зголошено нам у висліді цієї кампанії.

8. Робимо дальші старання для засновування нових Відділів і дальше шукаємо організаторів, приймаючи та провіряючи зголошення на ці пости.

Звіт заступниці головного предсідника Марії Душник

В грудні я приєднала 10 нових членів і це доповнило число придбаних мною нових членів у 1977-му році до 12. В лютому цього року я вже зорганізувала одного члена. У 1977-му році були 24 жінки, які зорганізували по 10 і більше нових членів, а в 1976 році було таких жінок 21.

Я взяла участь в річних зборах 293-го Відділу, який виконав призначену йому квоту нових членів.

Від читачів „Українського Тижневика" чула я відгуки із доброю оцінкою цієї нашої публікації.

Я промовляла на відзначуванні 60-ої річниці проголошення самостійности України, яке відбулося 24-го січня цього року в Олбані, та була майстром церемонії на програмі в будинку леґіслятури, в якій взяло участь 700 осіб. Була я теж на сесії сенату стейту Ню Йорк, коли сенатор Едвін Мейсон відчитував проклямацію ґубернатора Гю Керрі. Прийняття — буфет підготовив для гостей адміністратор „Союзівки" п. Квас. Я брала участь у програмі відзначування самостійности України та прийняттю гостей — дипльоматів з Об'єднаних Націй і консулятів, громадських діячів і представників етнічних груп, яких я запросила, влаштованому централею УККА в Українському Інституті Америки 28-го січня цього року. Я мала нагоду зустрінутися із сенатором Робертом Долом, конґресменкою Міллісент Фенвік та ґубернатором Рональдом Ріґеном і тоді подякувала їм за виступи в обороні людських прав в Україні. В промові сенатора Дола на святі естонців була згадка про Україну.

Звіт головного директора для Канади сен. Павла Юзика

Вчора я отримав почесну грамоту від УККА з рук віцепрезидента УККА п. Йосипа Лисогора. Це було для мене дуже приємним признанням за мій вклад у змагання за права українського народу. Я був два рази у Београді, про що я більше говорив вчора на зустрічі УККА. Як бачу, вже поміщена про цю зустріч вістка у „Свободі". Маємо проблему із налагодженням праці Канадської Канцелярії, в якої повинен був вислати обіжники про членську кампанію і про Канадську Канцелярію та її працю. Тому пропоную скликати засідання Канадського Представництва та договоритися про співпрацю п. Зорича з Представництвом, щоб зрушити працю з місця. Ми в Канді попрацювали над об'єднанням Відділів для спільного вибору делегатів, у висліді чого будемо на цій Конвенції мати два-три делегати більше, як на попередній

Головний касир Уляна Дячук вияснила, що п. Зорич хворів у грудні, але тепер вже урядує зонву і його можна застати при праці в Канадській Канцелярії навіть по суботам. Він виконує всі праці, що їх повинен би робити на пості нашого представника перед канадськими властями.

Звіт заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса

В минулому році приєднав я 11 нових членів, а вже у цьому році маю чотири аплікації. Дві комісії Головного Уряду, що їх я очолював, вже закінчили свою працю. Закінчила вже працю тимчасова Статутова Комісія, яка виготовила правильник голосування на машинах у виборах Головного Уряду. Цей проєкт розіслав я всім членам Комісії та головному секретареві, а пан д-р Падох ще зробить переклад цього проєкту з англійської на українську мову. Цей проєкт Комісії з висненнями техніки голосування на машинах пропоную помістити принайменше два рози у „Свободі" та в „Українському Тижневику" у двох мовах. Опісля ці пропозиції повинні обговорити Округи на своїх зборах чи нарадах, щоб не треба було витрачати на Конвенції забагато часу на обговорювання та вияснювання цієї справи. Пропонований правильник досить точний, бо ми не хочемо робити помилок у переведенні виборів, як це було на останній Конвенції.

Комісія для поладнання непорозуміння між Головним Екзекутивним Комітетом і головним редактором також закінчила свою працю і вислала свої рекомендації всім членам Головного Екзекутивного Комітету, головному редакторові і голові Головні Кнтрольної Комісії. Виконання цих рекомендацій, це справа Головного Екзекутивного Комітету та головного редактора, а Головна Контрольна Комісія може опісля запитати їх, чи вони виконали ці рекомендації, а коли не виконали, то чому. Ці рекомендації будуть передані Головному Урядові для ратифікації, а пропоновані в них зміни чи доповнення статуту будуть передані конвенційній Статутовій Комісії, щоб їх предложити для апробати, чи відкинення самій Конвенції.

Справа звіту головного редактора із нашого річного засідання Головного Уряду, якою займалася ця комісія на доручення Головного Уряду, залишилася неполаднаною, тому що головний редактор не погодився на наші рекомендації скоротити свій звіт, як це він обіцяв зробити, коли відтягнув свій звіт на річних нарадах. Тому що ми не маємо згоди головного редактора на нашу пропозицію, треба вважати, що тепер немає звіту головного редактора.

Головний секретар Володимир Сохан заявив, що в протоколі річного засідання буде поміщена перша версія пропозицій тимчасової Статутової Комісії відносно способу голосування, а ця друга, найновіша версія може вже появитися опісля, коли отримаємо теж український переклад.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис вияснив додатково, що для голосування на машинах буде потрібно чотирьох виборчих машин, на кожній з яких будуть поміщені всі кандидати, так що голосування відбуватиметься рівнобіжно на чотирьох машинах. На пропозицію заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса, що її піддержали головний організатор Степан Гавриш Гавриш і заступниця головного предсідника Марія Душник, вирішено підписати контракт на винайм чотирьох виборчих машин за ціну $1,000.

Головний предсідника Йосип Лисогір заявив, що він інакше інтерпретує справу рекомендацій для поладнання непорозумінь між Головним Екзекутивним Комітетом і головним редактором, бо в резолюції Головного Уряду було виразно сказано, що ці рекомендації має комісія передати Головній Контрольній Комісії. Тому, на його думку, Головний Екзекутивний Комітет повинен почекати із виконуванням цих рекомендацій до зустрічі із Головною Контрольною Комісією.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис підкреслив, що ці рекомендації є остаточними і їх комісія вже не буде зміняти, а про виконання, чи невиконання може питати Головного Екзекутивного Комітету та головного редактора вже власне Головна Контрольна Комісія.

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора

Головний Екзекутивний Комітет вислав Патріярхові Йосифові телеграму з нагоди його 85-их уродин та річниці звільнення з неволі. На „Союзівці" треба підвищити ціни за побут з огляду на збільшення коштів харчів та обслуги, як також на дальші поліпшення. Також зайшла потреба підвищити ціни за табори і курси. З Української Будівлі випровадиться в серпні міська Рада Освіти, бо тоді кінчається її контракт винайму і вона перепроваджується до власних міських відремонтованих приміщень. Про винайм н а ш и х п р и м і щ е н ь, я к і б у д у т ь опорожнені, ми вже переговорюємо з кандидатами на льокаторів, від яких будемо діставати значно вищий чинш. Одиноке порожне тепер приміщення на ресторан на першому поверсі (партері) пробуємо винайміти і саме ведемо переговори з двома проспектами. Із спонзорування УНСоюзом перебудованого будинку при 133 Гренд Стріт в Джерзі Сіті нічого не вийшло, хоч ми дали згоду бути спонзором цього будинку для старших віком осіб. Уряд, який запропонував нам це спонзорство, відкликав цей проєкт, тому що перебудова цього будинку на 9 помешкань для сеньйорів показалась надто коштовною. Покупець на наш старий будинок Головної Канцелярії при 83 Гренд Стріт повідомив нас, що він вже не зацікавлений в закупі цього будинку, тому що не можна одержати дозволу від міста на поваленя двох сусідніх будинків при 77 та 79 Гренд Стріт, бо їх вважають історичними пам'ятками. Він відкликав попереднє домовлення і ми тепер шукаємо нового покупця, вивісивши на будинку напис „на продаж".

Головний предсідник Йосип Лисогір запропонував скласти новий договір між Корпорацією Української Будівлі та УНСоюзом на місце первісного договору, в якому була мова про позичку Корпорації від УНСоюзу суми $3,900,000. Замість цього первісного контракту з 12-го березня 1972 року запропонував головний предсідник новий договір з датою 1-го січня 1977 року на час 5 років на суму $8,000,000. Цю пропозицію затверджено одноголосно.

Головний предсідник Йосип Лисогір поінформував, що молодий редактор Юрій Павлічко написав на наше замовлення історію УНСоюзу для публікації УККА та що її вже передагував ред. Зенон Снилик, але добре було б, щоб її ще переглянув головний директор для Канади сен. Павло Юзик з огляду на поміщені там матеріяли про УНС в Канаді. Копію вислано теж д-рові Миронові Куропасеві. На пропозицію заступника головного предсідника д-ра Івана лиса, що її піддержав головний предсідник Йосип Лисогір, вирішено, щоб головний редактор Антін Драган також прочитав і переглянув цю історію перед переданням її УККА, на що погодився головний редактор. На пропозицію заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса, що її піддержав головний організатор Степан Гавриш, вирішено включити цю коротку історію УНСоюзу також до конвенційного журналу 29-ої Конвенції, додаючи до неї відповідні ілюстрації.

Головний касир Уляна Дячук поінформувала, що УНСоюз мав нагоду допомогти впорядкувати могилу і пам'ятник на могилі о. Грушки на Україні. На її пропозицію вирішено одноголосно виплатити належність за впорядкування могили та поставлення огорожі.

Звіт головного редактора „Свободи" Антона Драгана

Книжка Уласа Самчука п. н. „Слідами перших" вже готова до друку і ми повинні б тепер вирішити, який має бути її тираж, чи маємо додати до книжки коротке резюме в англійській мові, та чи треба для цієї книжки індексу.

Головний предсідник Йосип Лисогір запропонував спершу довідатися про ціни за 2,000, 3,000 чи навіть за 5,000, а заступник головного предсідника д-р Іван Флис запропонував, щоб тоді, знаючи ціни, вирішила питання тиражу Екзекутива в складі чотирьох членів, затруднених в Головній Канцелярії.

Головний редактор Антін Драган звернув увагу на те, що вже час на затвердження якогось гасла, під яким мала б відбуватися 29-та Конвенція. Він запропонував предложити Головному Екзекутивному Комітетові проєкт, чи проєкти такого гасла до затвердження.

Головний організатор Степан Гавриш порушив справу закликів членської кампанії, що їх він передав редакції, але їх досі не поміщено у „Свободі". Він звернув увагу, що передав їх ще декілька тижнів тому. Головний редактор Антін Драган вияснив, що ці заклики будуть вкоротці поміщувані, та що затримка була спричинена технічними трудностами.

Головний предсідник Йосип Лисогір запитав головного редактора Антона Драгана, чи він вислав всім членам Глоовного Уряду свого листа, бо його чомусь не отримали члени Головного Екзекутивного Кмітету. На запит головного предсідника відповіли ці члени Г.Е.К. головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук і головний організатор Степан Гавриш, що вони такого листа не отримали. Головний редактор Антін Драган вияснив, що він вислав всім членам Головного Уряду, за виїмком згаданих вгорі чотирьох члені Г.Е.Комітету, та обіцяв передати копії цього листа цим чотирьом членам Г.Е.К. Головний предсідник Йосип Лисогір заявив, що після прочитання цього листа, в якому мають бути закиди шкідливої для УНСоюзу діяльности, він скличе засідання Головного Екзекутивного Комітету, щоб обговорити і поладнати цю серйозну справу.

На запитання головного організатора Степана Гавриша, чому не появляються більше сторінки молоді у „Свободі", та запит головного касира Уляни Дячук, як довго ці сторінки не появляються, відповів головний редактор Антін Драган, що ця справа була вже раніше обговорювана та що ці сторінки не появляються вже около шість років, бо ми маємо дуже багато інших матеріялів. На запит заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса, чи пороблено якісь заходи поповнити редакцію „Свободи", головний редактор Антін Драган пригадав, що він раніше пропонував прийняти на працю ряд кандидатів, життєписи яких передав всім членам Головного Екзекутивного Комітету. Головний предсідник Йосип Лисогір заявив, що спершу головний редактор повинен прийняти до „Свободи" ред. Зенона Снилика, а вже після того буде можна говорити про дальші поповнення. Заступник головного предсідника д-р Іван Флис запропонував, щоб головний редактор впевнився, хто із раніше поданих кандидатів на працю дальше охочі до нас прийти, і тоді зробив нову рекомендацію про поповнення редакційного складу. Д-р Іван Флис пригадав, що рекомендації спеціяльної комісії зобов'язують, але головний редактор Антін Драган ще нічого із них не виконав. На це головний редактор Антін Драган заявив, що він буде виконувати ці рекомендації повністю, коли буде теж виконувати їх головний предсідник.

Головний предсідник Йосип Лисогір поставив пропозицію, щоб перенести до „Свободи" на повний час ред. Зенона Снилика. Цієї пропозиції ніхто не піддержав, а заступник головного предсідника д-р Іван Флис вияснив ще раз,, що в даному випадку зобов'язує рекомендація комісії. Тоді головний редактор Антін Драган заявив, що він особисто не має нічого проти того, щоб перенести ред. Снилика до „Свободи", але виконає цю рекомендацію тоді, коли також всі інші рекомендації будуть зобов'язувати нас до їх виконання. Головний редактор Антін Драган подав додаткові вияснення про сторінки молоді, матеріяли яких він мусить докладно прочитувати і переглядати, та що праця над такою однією сторінкою може бути виконана за 2-3 тижні, так під редакційним, як і технічним оглядом.

На пропозицію головного предсідника Йосипа Лисогора, щоб до 1-го листопада 1978 року приготовити всі матеріяли до чергового Альманаху, головний редактор Антін Драган погодився передати до друкарні всі матеріяли до такого Альманаху до 1-го листопада 1978 року, але не буде відповідати за їх склад і друк. Однозгідно вирішено скликати Культурну Комісію УНСоюзу для обговорення видавничих та культурних справ на п'ятницю, 10-го березня ц. р.

4. СПРАВИ 29-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

На пропозицію головного предсідника Йосипа Лисогора вирішено одноголосно відбути останнє перед 29-ою Конвенцією засідання Головного Уряду в неділю, 21-го травня ц. р. в готелі, де відбуватиметься Конвенція.

Обговорено справу запрошення цілого ряду почесних гостей, які мали б бути промовцями на відкритті Конвенції, під час Конвенції та на конвенційному бенкеті.

В розваговій частині бенкету вирішено подбати про виступи репрезентативного хору, як також солістів.

Про процедуру голосування на машинах у виборах членів Головного Уряду подав докладні інформації заступник головного предсідника д-р Іван Флис, який вже теж раніше реферував цю справу у своєму звіті.

5. РІЗНЕ

Головний організатор Степан Гавриш поінформував про те, що він в обіжниках закликав Округи відзначувати 85-річчя „Свободи", і запропонував, щоб розглянути можливість влаштування центрального свята 85-ліття „Свободи" на „Союзівці".

6. ЗАКРИТТЯ ЗАСІДАННЯ

На пропозицію заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса, що її піддержав головний директор для Канади сен. Павло Юзик, головний предсідник Йосип Лисогір закрив наради цього засідання о год. 5.15 по полудні.

Володимир Сохан
головний секретар

ЗВЕРНЕННЯ ПРОВОДУ ОУН

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Східніх Українських Землях. Київ — це була його вічна мрія. І за Київ, непересічний керманич національної революції, наклав головою.

Це відійшов від нас не лише Провідник революції, не лише великий організатор, не тільки всенародній авторитет, не лише співтворець державности 1918-1921 років, але високої якости міжнародній політик, який справу України, як революційну проблему не лише самої Европи ставив перед вирішними державними мужами того часу. Ніхто в той час серед українців не мав кращих міжнародніх зв'язків, як Полковник! Україна втратила Провідника революції, який упав на полі бою. Упав у найгрізніший для нас час напередодні Другої світової війни. Москва боялася його більше, ніж німецьких панцерних дивізій! Проте ж він залишив фанатичне й жертовне покоління тридцятих і сорокових років, яке пішло його слідами. Прийшли на його місце Степан Бандера, Роман Шухевич. Прийшов Акт 30 червня 1941 — Українське Державне Правління, Похідні Групи ОУН, УПА, кадри ОУН, УГВР, всенароднє повстання 1942-1953, повстання в концтаборах і шести- і семидесятники, як дух від духа, кров від його крови!

Полковник духом серед нас! Доземний поклін, шана і честь, слава Йому — нашому Полковникові, якого ми любили й цінували понад усе! Зокрема ми — молоді революціонери!

Прийде час, коли в пантеоні України буде саркофаг і на ньому простий напис: ЄВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ. Вся нація знатиме, хто там спочиває й кому в мавзолею нація честь віддає.

М.п. у квітні 1978 **Героям Слава!**

**ПРОВІД
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ (ОУН)**

Свято Шевченка в Сан Дієго

Загальною присутністю майже всіх українців Сан Дієго, широкою і активною участю місцевої молоді та кращими мистецькими силами вшановано у цьому каліфорнійському місті роковини великого Тараса Шевченка.

Глибокозмістовну доповідь про далекосяжний вплив творчости геніяльного поета на життя і розвій культури та політичної думки в Україні прочитав заслужений діяч інж. Леонід Романюк. У мистецькій частині взяли участь соліст Богдан Климкович, бандурист Андрій Китастий, декляматори Надія Скоп та Олексишин. Місцевий Український Народний Хор під керівництвом проф. Петра Кондратенка виконав декілька народних українських пісень на слова Шевченка. Загальним співом „Заповіту" закінчилось висококультурне відзначення роковин Пророка України.

о. с.

ВАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого глена!

ЛЮДИНА І СИСТЕМА

(Закінчення зі ст. 2-ої)

партійні достойники, то совєтська система завалилася б за один день".

Коли ми при змалюванні чекістських підвалів і в'язниць з написами на фронті (рос. мовою): „Здєсь нє наказывают, а ісправляют" (яка блюзірська іронія!), то мусимо подати одну заввагу: макабричні сцени знущань над в'язнями подано з надмірними натуралістичними подробицями, що можна було б опустити. Адже про садистичні витівки тюремщиків можна сказати в делікатнішій формі й в іншому стилі.

Ми вже сказали раніше, що „У смертельному колі" побудовано за принципом співставлення контрастів життьового шляху героя: дитинство і молодечі роки — напоєні жадобою все знати і ближньому допомагати — це струм мрій і надій; перекреслення їх насильником — заодно не зламало героя, але — річ ясна — мрійника обернуло в тверезого реаліста з чималою домішкою холодного скептизму. Це позначилося найбільше на поведінці й висловлюваннях Наума Дубогриза — цього ALTER EGO автора — під час життьового шляху вже на чужій землі: Чехо-Словаччині, Німеччині. Правда, у книзі закордонний відтинок життя Наума закороткий — у порівнянні з життям у Рідному Краї. Може згодом і тут він зустріне радість життя: і друзів — як Михайло Бондаренко, і безмежно йому віддану Гафійку — й реалізацію ідей добра. Та про це читачі можуть довідатися лише з дальшої творчости автора.

Книгу гарно, охайно видало Українське Видавництво в Лондоні (Англія), — 238 стор. друку, накладом автора. Ціни книги й тиражу не позначено. Зачувається однак, що автор книгу продає по 6 дол. за примірник. Отож є шанс книгу придбати від автора, адресу якого тут подаємо: 4629 — 46th Street, San Diego, Calif., 92105.

З культурного життя української громади в Твін-Сіті

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ МІННЕСОТА ПІДПИСУЄ ПРОКЛЯМАЦІЮ ВІДЗНАЧЕННЯ 60-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Сидить губернатор Стейту Міннесоти Руді Перпич. Стоять (зліва): прот. о. Мих. Куданович, Оксана Біла, голова УККА — мгр Люба Менжега, Оленка Цареградська, Христина Реймонд, мгр Мих. Янових-Реймонд, Валентина Яр, прот. о. Мик. Метулинський

Прийшов очікуваний 198 рік: Минуло Різдво. Відспівали колядки по церквах і по хатах на всякі добродійні цілі, а тих цілей так багато, а розпорошеність їх ще більша. Бажали й ще бажають всім Щасливого нового року, щоб пройшов спокійно для всіх, без надзвичайно дразливих несподіванок і в місцевому громадському житті та й в світі, але в світі нема спокою. Розбурхані людські хвилі виходять з берегів і невідомо ще, хто стане жертвою всього того. Але українська громада в Міннесоті старається щось робити, як не концерти, то академії, а то й весілля або „шавери" — нове і змістом і назвою слово, хіба що по нашому назвемо їх „Дівич вечори". І так 21 січня відбувся концерт місцевого хору „Дніпро" під протекторатом Асоціяції Американських Дириґентів Твін-Сіті, Міннесота в „Геритедж Голл" Центральної бібліотеки міста Міннеаполіс. Заля на 400 місць була виповнена вщерть і українською публікою й американцями — любителями народної пісні етнічних груп, можливо вільний вступ спричинився до того також, але для хористів зі сцени приємно було дивитися на переповнену залю. Концерт був поділений на три частини. В першій: Релігійні пісні, молитви, колядки й щедрівки. В програму ввійшли: П. Гончарова — „Херувимська", „Милість спокою", „Через поле широке"; М. Леонтовича — „Отче наш" і „Щедрик"; К. Стеценка — „Достойно є", „На Ордансьській річці". „А у цього хазяїна", „Днесь поюще", „Василева мати"; Ф. Колесси — „Ой, сів Христос" і В. Ступницького — „Ой, рано, рано". Другу частину виповнено виступом новоствореного танцювального гуртка при хорові „Дніпро". Хореограф і соліст Ярослав Білий. Танцюристи: Мая Буник, Таня Вовк, Христя Реймонд, Олена Цареградська, Юрко Голуб, Юрко Каркоць, Юрко Лучко і Петро Цареградський. Виконали вони танець „Козак Нитка". Виконання було бездоганне. В третій частині — народні й стрілецькі пісні, коломийки. Багато з тих пісень були в гармонізації п-і Кіри Цареградської — помічниці дириґента хору. Виконані: І. Недільський — „Засяло сонце золоте"; О. Кошиця „Ой на горі пшениченька"; В. Шаповаленка — „Три тополі"; М. Лисенка — „Дощик"; М. Леонтовича — „Мала мати одну дочку"; А. Пашковського — „Степом, степом"; В. Ступницького — „Утоптала стежечку" і А. Гнатишина — „Коломийка". Солістами були: Кіра Цареградська, Ірма Корсунська, Катерина Назаренко - Сольчаник, Таня Вовк, Славомир Луців, Михайло Ковалевський, Константин Сольчаник, Святослав Мірза. Акомпаньятором був Петро Цареградський, молодий, але вже знаний піяніст, дириґент о. протод. Микола Бринь. Не дивлячись на неповний склад хору з причини „рашіянс флю", хор звучав добре. І свої й чужі були захоплені. Якщо порівняти до великих американських хорів у 100-200 чоловік та ще й в супроводі оркестри, то цей малий кількістю осіб хор голосово виповнив залю. Він дав те, що кожен слухач, не знаючи навіть мови, а розуміючи музику, відчув душу народу, в мелодію якої вкладено надзвичайну, глибоку радости, мрію, смуток, поривання до волі.

Після концерту була перекуска, що її підготовили члени хору.

У неділю, 22-го січня відбулася святочна Академія, присвячена 60-літтю проголошення Самостійности Української Держави. Академія відбулася в залі Українсько - Американського Дому Міннеаполісу. Американським гимном відкрили Академію, сольо піяно Ричард Згодава. Після вступного слова голови УККА мгр Люби Менжеги нагороджено спеціяльними відзнаками учасників визвольних змагань. Після того мгр М. Янович-Реймонд (культ. - осв. референт УККА) прочитала проклямацію, що її підписав губернатор стейту Руді Перпич. Доповідь виголосив ген. Василь Филонович. У мистецькій програмі взяли участь: баритон Михайло Мінський (гість) і місцевий хор „Дніпро" під дириґуванням о. протод. Миколи Бриня. Гість виконав нові, ще на нашій території не співані, речі: „Чи діждемося ми Вашінґтона?" сл. Т. Шевченка, муз. О. Карповича; „Народе України" — арія з кантати 22 січня 1918 року муз. Ант. Рудницького і „Петлюрине ім'я" — сл. В. Онуфрієнко, муз. М. Михайловського. Сильні речі — мороз проходив поза шкірою, зокрема „Петлюрине ім'я" — річ дуже емоційна. Грім оплесків не вщухав і наш славний гість мусів ще щось проспівати на наддаток, а взяв він „Марш Української молоді" на сл. І. Багряного, муз. Гр. Китастого. Після цього виступила Люба Левицька з мелодеклямацією в супроводі бандури — Тані Вовк. На закінчення виступив хор „Дніпро" з низкою пісень. На закінчення Академії всі присутні разом з хором відспівали гимн. Акомпаньяторами були Ричард Згодава і Петро Цареградський. На залі була виставка архівних матеріялів ген.-хор. В. Филиновича з часів визвольних змагань.

У неділю, 29 січня, о 4-ій годині по полудні, в залі церкви св. Арх. Михаїла відбувся гостинний концерт баритона Михайла Мінського. В програмі концерту в першій частині були — „Два кольори" — сл. Д. Павличко, муз. О. Білаша; „На калині мене мама колихала" — сл. А. М'ястківського, муз. В. Верменича; „Пісня серця" і „Калиновий гай" — сл. Д. Луценко, муз. І. Шамо. В другій частині — „Моя стежина" — слова А. Молишко, -муз. П. Майбороди; „Стільки весен було" — сл. А. Підлужного, муз. О. Литвинова; „Я не третій" — сл. А. Татаренка, муз. А. Горчинського; „Пісня шофера" — сл. В. Юхимовича, муз. О. Білаша. В третій частині: — „Не буди її" — О. Ковача; „Ти моя омріяна" —сн. М. Сингаївського, муз. В. Арженовського; „Ой, не цвіти буйним цвітом зелений катране" — обр. М. Дремлюги; „Верховино" — в обр. А. Гнатишина. В четвертій частині: — „Виноградник зеленіє" — обр. Г. Страхилевича; „Не журися сину" — обр. В. Таловирі: „Підкручу я чорні вуса" — сл. А. М'ястківського, муз. В. Верменича і на кінець „Гей, порадьте добрі люди" — сл. і муз. А. Гнатишина. Та це не могло бути кінцем програми. Чудовий акомпаньямент Ричарда Згодави і виконання самого гостя викликало за кожним закінченим співом бурні оплески. Люди не хотіли дати відпочинку гостеві, кричали „біс". І наш дорогий гість проспівав ще дві пісні: — „Там схилилася верба" — Шаповаленка і „Може ми гості вже вам надоїли" — стара бурлацька пісня. Серед щоденних турбот такі музичні вечори є розрадою в нашому житті. Д. Шостакович колись сказав: „Любіть і вивчайте велике мистецтво музикики. Воно відкриє вам цілий світ. Воно зробить вас духово багатіше, чистіше, досконаліше. Дякуючи музиці ви знайдете в собі нові ще невідомі вам раніше сили. Ви побачите життя в нових тонах і барвах.

Валентина Смоленко

ВЕЧІР Л. РЕВУЦЬКОГО В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — Заходами Українського Музичного Інституту — Відділу в Ірвінґтоні, тут в суботу, 6-го травня ц.р. о год. 6-ій вечором в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект евеню відбудеться Вечір, присвячений пам'яті Лева Ревуцького в річницю смерти композитора. В програмі: відчитання листа-привіту племінника композитора проф. Валеріяна Ревуцького; слово про Лева Ревуцького — читає Галя Клим; сольові фортепіянові твори Л. Ревуцького у виконанні учнів УМІ кляси Г. Клим; прослухання звукозапису „Хустина", кантата-поема Л. Ревуцького до слів Т. Шевченка, хор „Думка" і Державна Симфонічна Оркестра УССР та інші звукозаписи власности мґра Романа Савицького.

ПІДВИЩЕННЯ ПРОФ. С. ПОГОРІЛОГО

Вінніпеґ. — Славістичний Департамент при Манітобському університеті повідомляє, що з днем 1 вересня 1977 року д-р Семен Погорілий був підвищений до ступня Асосієт професора.

Ступінь доктора в ділянці слов'янознавства проф. Погорілий здобув на Нюйоркському університеті в 1971 році й того ж року почав викладати українську та російську мови й літератури на Манітобському університеті. Ділянкою його спеціялізації є українське літературне барокко й модернізм початку 20-го сторіччя. З цих ділянок він зібрав обширний матеріял для вжитку викладачів і студентів Департаменту.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

НОВИНИ З АВСТРАЛІЇ

Нагородження медалями ім. Т.Г. Шевченка Спілкою Визволення України

Фото: голова СУОА інж. Ю. Денисенко стоїть (справа), він вітає пані Ольгу Мицяк (посередині) з одержанням медалі та грамоти. По правій стороні стоїть секретар КУ СВУ Гриць Горілченко

26-го грудня 1977 р. (латинське Різдвяне Свято) в Українському Народному Домі в Сіднею відбулася поширена Пленарна Сесія Крайової Управи СВУ, а після її закінчення, відбувся бенкет, на якому нагороджено 30 осіб медалями Т. Г. Шевченка. На Пленарній Сесії СВУ розглянено важливі в сучасну пору справи, а саме: ситуацію в Україні, максимальну допомогу українському народові в його боротьбі за свободу і незалежність з боку української самостійницької еміграції, збереження української антикомуністичної еміграції як потенціяльної і діючої сили для допомоги поневоленій Батьківщині та потребу праці серед української незорганізованої молоді з тим, щоб її унапрямити в русло українського та австралійського політичного життя.

Роздача медалів пройшла в патріотично - піднесеній родинній атмосфері. Біля сцени залі поставлено портрет Т. Г. Шевченка, а біля нього стояв стіл, накритий вишиваним обрусом, на ньому рясна китиця квітів, а в центрі „Кобзар". По правій стороні „Кобзаря" лежала бандура, а по лівій — стара козацька шабля.

За головним столом сиділи: протопресвітер о. А. Стришинський, голова Союзу Українських Організацій в Австралії (СУОА) інж. Ю. Денисенко з дружиною, член Управи Громад Ново - Південної Валії В. Марушечко, з дружиною, голова Управи Сіднейської Громади Е. Валіхновський з дружиною, колишній голова СУОА інж. Б. Шемет та члени КУ СВУ О. Кавуненко, Н. Горілченко та В. Буряк.

Бенкет офіційно відкрив голова Управи осередку СВУ ім. Л. Старицької-Черняхівської В. Буряк, перш усього вітаючи протопресв. о. А. Стришинського, голову СУОА інж. Ю. Денисенка, гостей інших національностей пані Т. Крол-Сіммул, док. С. Унтару, редактора І. Кедіса, а потім інж. Б. Шемета, В. Марушечка, Е. Валіхновського, кандидатів нагород медалями та всіх присутніх. Після цього о. А. Стришинський молитвою до Бога благословив їжу, а В. Буряк проголосив тост випити за здоров'я, успіхи і многі літа тих, що отримають медалі.

Коли присутні перекусили, В. Буряк проголосив офіційну частину, а саме роздачу медалів та поінформував всіх, що медаля випущена в зв'язку з відзначення 50-річчя Спілки Визволення України та Спілки Української Молоді та в певній мірі і 50-річчя УАПЦ (1921 року), бо ті, що творили УАПЦеркву, створили і СВУ-СУМ та стояли в опозиції разом з великою більшістю українського народу до окупаційного режиму в Україні і репрезентували антикомуністичний самостійницький фронт того часу, за що велика більшість цих патріотів віддали своє життя у совєтських тюрмах та концтаборах, або була розстріляна в слідчих казематах. Медаля Т. Шевченка вибрана тому, що він теж пройшов тортури висилки, бо проголосив білим московським царям війну, написав для нас „Кобзар", оспівав козацькі та гетьманські часи, картав яничарів, що служили за особисті вигоди чужим царям, королям та ханам, призивав українців бути вкупі, братися та разом вибороти волю, одночасно й не забував і про сусідів, що теж перебували в неволі; отже, став світовим борцем проти тиранії, за правду, свободу і національну незалежність.

Кандидати на нагороду медалями підбиралися так, щоб по можливості включити представників всіх верств і ділянок українського національного життя. У список нагород включено й чужинців, які є нашими приятелями та разом з нами штурмують московський та інтернаціональний комунізм. В. Буряк вибачився перед тими сіднейцями, що мусіли теж одержати медалі, але тому, що з ними в час Різдв'яних Свят тяжко було скомунікуватися, отже останні є кандидатами для нагород в інший час.

Нагороджував медалями голова КУ СВУ п. О. Кавуненко, а йому допомагали В. Буряк, Г. Горілченко та пані О. Мицяк. Кожному нагородженому гратулював інж. Ю. Денисенко як батько української спільноти в Австралії. В свою чергу кожний нагороджений дякував за честь одержати медалю Т. Г. Шевченка та обіцяв з честю носити її та ще з більшою наснагою працювати для добра українського народу.

Першу нагороду одержав інж. Ю. Денисенко, який вклав багато праці, уміння і динамічної енергії в розбудову цілого українського життя цього континенту. Далі одержав медалю політичний і громадський діяч румунської спільноти, він же голова АБН на Австралію, док. С. Унтару, а потім пані Т. Кроль Сіммул, естонська політично-громадська діячка. Пан Ю. Денисенко подякував за честь, заявивши, що медалю як спадкову пам'ять за його працю для добра українського народу передасть своєму синові Маркові. Док. С. Унтару та пані Т. Кроль Сіммул склали теплу та офіційну подяку українській спільноті в Австралії як від себе, так і від своїх національних середовищ за увагу та признання їх праці для добра народів, що є в неволі в орбіті СССР та в орбіті інтернаціонального комунізму. Для більшої ясности поінформовано, що медаля вийшла в трьох видах — першої кляси, це позолочена, яка для скорочення названа золотою, другої кляси це бронзова, а потім спеціяльна медаля - мініятюра з чистого золота, яка має всі правні прерогативи медалі, і випущена для жінок і цю медалю-мініятюру можна носити як медаль, а також і як медальйон.

Золоті медалі отримали: Ю. Борець, Т. Борець — дружина Ю. Борця, Е. Валіхновський, В. Марушечко, Б. Шемет, Б. Вишинський, С. Балицький, Н. Балицька, И. Рогозинський, Ж. Коломиєць, П. Середюк, П. Кравченко, П. Диряжний, О. Островська, М. Соболевський. С. Соболевська, П. Чудакевич, О. Кавуненко, В. Буряк, Г. Горілченко, П. Клименко, Є. Заєць та М. Євсевський.

Медалі мініятюри отримали: Л. Максимишин, О. Цирульник та О. Мицяк.

Після роздачі медалів відбулася мистецька частина. Пан М. Євсевський під акомпаньямент піяніста Віктора Буряка проспівав чотири пісні, а саме: „Засвистали козаченьки", „Реве та стогне Дніпр широкий", „Хмари" муз. Лопатинського та „Український марш". Відтак пані Люся Максимишин з мистецьким умінням продеклямувала Т. Г. Шевченка „Наймичку". На закінчення молодий Віктор Буряк заграв на піяно Й. Баха Фуґу ч. 5 та Л. Бетговена сонату ОП. 32 ч. 1.

Після цього протопресв. о. А. Стришинський молитвою Всевишньому закінчив офіційну частину бенкету та в своєму слові тепло поздоровив нагороджених медалями, нагадуючи останнім, що ця медаля видана Світовою Управою СВУ, зобов'язує ще більше працювати для Бога, Української Церкви і українського народу, що є в поневоленні і в сучасну пору потребує нашої допомоги

В. Б.

У світі по-різному відзначали день 1-го травня

Ню Йорк, Н. Й. — Пресові агенства інформують, що у світі по-різному відзначали день 1-го травня. В одних країнах спокійно і достойно, в інших бурхливо з втручанням поліції. В Мадриді, столиці Еспанії, у першотравневому марші взяло участь понад 300.000 осіб, що їх зорганізували ліві партії чи робітничі спілки, очолювані соціялістами і комуністами. Тому, що це було перше офіційне святкування від часу смерти диктатора Франціска Франка, комуністи зокрема робили все, що було в їх силах, щоб ця маніфестація випала імпозантно. Не зважаючи на погану дощову погоду, довгі колони святково зодягненої багатотисячної маси народу маршували вулицями Мадриду. „Це тільки один із прикладів, що може зробити робітнича кляса, щоб демократія звернулась обличчям до соціялізму", — заявив у захопленні лідер еспанських комуністів Сантіяго Каррільйо. Маршуючі ввесь час викрикували гасла „Ми мусимо об'єднатись", „В об'єднанні сила" та інші. Товпа народу оплескувала також лідера Соціялістичної партії Піліпа Гонзалеза, коли він атакував еспанські праві партії. У мадридських святкуваннях взяли участь такі промінентні соціялісти як Франсуа Міттеранд, Маріо Соарес, прем'єр-міністер Португалії та інші.

У Лондоні невідомі особи частинно знищили пам'ятник на могилі Карла Маркса, а також пошкоджено пам'ятники в інших країнах Західньої Европи. В Парижі, заки наспіло підкріплення 1.500 поліцистів, які розігнали демонстрантів, арештувавши багатьох з них, — демонстранти обкидували поліцію камінням. Французька поліція вживала не тільки слізний газ, але також воду, поранивши при тому багатьох демонстрантів. Також було поранено шістьох поліцистів.

В Міляні, Італія, ліві елементи обкидали камінням головну квартиру Християнсько-демократичної партії, поранивши три особи.

В Данії хтось підклав бомбу у приміщенні, де ліві і комуністи відбували свій першотравневий мітинг; кілька осіб було поранених в наслідок експлозії.

В Сантіяго, Чіле, поліція звела бій з декількома сотнями демонстрантів, які намагалися, супроти виразної урядової заборони, влаштувати першотравневе зібрання на одній із площ міста. Серед потурбованих поліцією осіб був також 78-річний Клотаріо Блест, основник Світової Федерації Праці, яка тепер переживає кризу.

В Москві першотравневі святкування проходили під знаком прославлювання Леоніда І. Брежнєва, генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР, портрети якого прикрашували не тільки Червону площу і частини міста, почерез які проходив святочний похід, але також усі міста Совєтського Союзу. За обрахованням західніх кореспондентів, у московських святкуваннях взяло участь понад 100.000 осіб. Лозунгів, кличів та інших написів, які прославляли Брежнєва, було так багато, що вони заглушували лозунги на прославу Маркса, Енгельса і Леніна.

Також в Японії, Туреччині й інших країнах відбулись масові маніфестації робітництва, що їх в більшості очолювали ліві угрупования.

Український Літературно-Мистецький Клюб
136 2nd Avenue
New York, N.Y.

Ню Йорк. — 29-ий Курінь УПС „Сіроманці" та Літературно-Мистецький Клюб тут в п'ятницю, 5-го травня ц.р., о год. 7:30 вечора в приміщенні цього Клюбу влаштовують Літературний вечір в пошану поета альпініста Андрія Гарасевича — в 60-річчя його народження і 30-річчя трагічної смерти. Участь у програмі візьмуть: пластун-сеніор інж. Віктор Яворський — відкриття; д-р Лариса Залеська-Онишкевич — слово про поета; пластун-сеніор Юрій Денисенко — мистецьке читання та актор Степан Крижанівський — мистецьке читання. У музичній частині програми — виступ оперової співачки, сопрано — Тамари Лихолай при фортепіяновому супроводі Миросі Баслядинської. Присутні матимуть змогу отримати безкоштовно збірку поезій А. Гарасевича „До вершин".

СПРАВА...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

двох сторін. Тут я не маю на меті виставляти „листу звинувачень" жидам, але вкажу лиш на факт, що протягом сторіч важкого змагання нашого народу жиди завжди ставали по стороні наших окупантів, тобто сильніших.

Якщо ми пропустимо „Голокауст" лиш побідкавши між собою та „помахаєм пальцем в чоботі" в нашій пресі, тоді ми політичні невдахи і заслуговуємо на зневагу не лиш жидів, але всього вільного світу. „Голокауст" повинен бути саме для нас великою наукою: поставити спротив нашому моральному винищенні, а не приймати його пасивно, як прийняли жиди своє фізичне винищення.

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ МАРУНЧАКА ВИСТУПИТЬ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія, Па. — В неділю, 7-го травня 1978 р., о год. 3-ій по полудні в залі „Арчибішоп Риян Гайскул" при 11101 Академі Рд., Філядельфія виступить відомий танцювальний ансамбль Марунчака з Монтреалю, Канада, в якому бере участь понад 40 молодих танцюристів.

Виступ танцювальної групи спонзорує Комітет при УКЦеркві Благовіщення Пречистої Діви Марії в Мелроз Парку, Па. Вступ на концерт — 5.00 дол. для дорослих і 4.00 доляри для молоді.

По концерті відбудеться прийняття для гостей в парафіяльній залі при 1206 Валей Ровд, Мелроз Парк, Па. Інформації можна олержати в парафії, телефонуючи на число телефону 635-1627, або до членів Комітету 276-4234 В. Рутецки і Марія Фуга 233-0894.

ЮВІЛЕЙ СТАНИЦІ ДИВІЗІЙНИКІВ В НЮАРКУ

Братство колишніх вояків 1-ої Української Дивізії — Української Національної Армії влаштовує Ювілейний бенкет і баль для відзначення 25-річчя існування Станиці в Нюарку, Н. Дж. Святкування відбудеться в суботу, 20-го травня 1978 р., в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект евеню в Ірвінґтоні.

Коктейл від год. 6-ої вечора, а опісля мистецька програма, бенкет і баль. Грає оркестра „ОГО" п. О. Головацького.

Програма включає: відкриття — голова Станиці В. Мадяр, ювілейне слово — В. Будний, Капеля Бандуристів під дириґуванням О. Головацького і В. Юркевича, ревелєрси „Каравана" та актор-гуморист п. Є. Магмет.